

REPUBLIKA

Rok I

ŁÓDŹ, WTOREK 24 LISTOPADA 1925 r.

NUMER POJEDYNCZY 20 GROSZY

№ 117

 REDAKCJA i ADMINISTRACJA PIOTRKOWSKA 49.
 GODZINY PRZYJĘC REDAKCJI 6—7 POPOŁUDNIU

WYDANIE PORANNE.

 TELEFONY REDAKCJI 27-24, 36-43, 36-44.
 TELEFON ADMINISTRACJI 22-14.

Wczoraj naród pożegnał

i odprowadził na wieczny spoczynek zwłoki Stefana Żeromskiego
hetmana słowa polskiego, piewcy niedoli i miłości bliźniego.

Wczoraj, dnia 23 listopada, o godz. 1-ej po poł. odbył się uroczysty pogrzeb śp. Stefana Żeromskiego. Już na długo przed godziną pierwszą, na którą wyznaczone było rozpoczęcie uroczystości pogrzebowych, zaczęły się gromadzić na placu Zamkowym i wzdłuż ulic, które miały przeciągać kondukt, delegacje, młodzież szkolna, organizacje i stowarzyszenia oraz tłumy publiczności.

Na dziedzińcu Zamkowym oczekiwali kondukt przedstawiciele sejmu i senatu z marszałkami na czele, generalicja, korpus dyplomatyczny i delegacje.

Punktualnie o godz. 1-ej członkowie klubu literackiego znieśli na dziedzińiec Zamkowy trumnę ze zwłokami śp. Żeromskiego.

Za trumną postępowała rodzina i prezydent Rzeczypospolitej, Kompania przyboczna prezydenta prezentowała broń, chorągiew „Harf” śpiewał pieśń żałobną.

Trumnę przykryła sztandarem o barwach narodowych i ustawiono na katafalku. Minister oświaty p. Grabski wstał na mównicę, obita kirem i wśród głębokiej ciszy wygłosił żałobne przemówienie.

Następnie złożono trumnę ze zwłokami na karawanie i kondukt ruszył przy dźwiękach marsza żałobnego. Na czele konduktu pogrzebowego kroczyła konna policja, szwadron szwoleżerów, kompania honorowa, bateria artylerji konnej i delegacje stowarzyszeń literackich, dzien-

nikarskich, oddziałów wojskowych, organizacji społecznych z wieńcami. Duchowieństwo z krzyżem na czele. Za karawanem rodzina, prezydent Rzplitej, marszałkowie sejmu i senatu w otoczeniu posłów i senatorów, prezes rady ministrów z członkami rządu i korpus dyplomatyczny.

Na ulicach szkoły wyższe, średnie i powszechne tworzyły szpalery. Latarnie objęte krepą płonęły. Samoloty L.O.P.P. krążyły nad konduktem, rozrzucając ulotki z hołdem dla Żeromskiego. Na karawanie spoczęły wieńce od prezydenta Rzplitej i rządu Rzplitej. Na ulicach nie przeliczone tłumy.

Nad grobem 1-szy zabrał głos ks. superintendent Semadeni, który podkreślił wielką miłość ojczyzny, w dziełach Żeromskiego, szczytne prace umarłego

do ostatniej chwili życia oraz głęboki chrystianizm, który przejawia się w czynach miłości.

Wierzmy — zakończył mówca, że wielkie prace i trudy zgasłego szermieja za świętą sprawę, przyniosą owoc dobry i będą powiewem coraz doskonalszej przyszłości ojczyzny.

Następnie p. Wacław Szeroszewski przemówił w następujące słowa:

Nie miał złota, nie ubiegał się o zaszczyty, nie rozkazywał nikomu jednak, gdy mówił, cały naród w cichym skupieniu słuchał słów Jego, a gdy powlędział, burza wzruszenia ogarniała tłumy... Rządził i targał naszymi sercami, budził myśli śpiące, przebiegał skrupuły sumienia jedynie dźwiękiem, jedynie wyrazem. Ale w tym wyrazie była

jego dusza, było jego serce, była myśl przetrwawiona sam na sam zolagań, żal utraconych możliwości, spokoju, i szczęścia, trwożna obawa o przyszłe cierpienia...

Czyż to wszystko nie jest udziałem naszym, całej Polski. Niepewne jutro, wleczone wichry złowrogie, uderzające o wzniosły posąg naszej ojczyzny, lęk, czy nie podtoczą złe siły wewnętrznej mocy skupienia...

Czyż nie czujemy wciąż tego, my wszyscy nieodrodną jego rodacy!?

Umilkł...

Lecz głos Jego ostrzegawczy i młodosny żyć będzie w pamięci Narodu... Państwo obrzuciło go swoją purpurą, społeczeństwo przysłało swoich wybrańców, Pisarze — koledzy ponieśli go na barkach swoich, by zaświadczyć, iż ta siła, której on był wyrazicielem, siła potężniejsza nad oręża i okowy, jest podstawą naszej wiary w potęgę, istnienie i rozwój Polski, tej Polski, której hasłem jest: „Przez naród dla ludzkości”!

Spój spokojnie szermierzu tego hasła, Stefanie Żeromski — mój przyjacielu!

Następnie trumnę opuszczono do grobowca.

••

Poeta Zenon Przemyski (Mirjan) nie wygłosił zapowiedzianej mowy nad grobem śp. Stefana Żeromskiego, z powodu nagłego zasłabnięcia na cmentarzu.

Zbudujmy Panteon dla zasłużonych polaków!

„Kurier Czerwony” pisze: Komitet pogrzebu śp. Stefana Żeromskiego stanął wobec zagadnienia, gdzie pochować zwłoki znakomitego pisarza.

Wszystkie nasze groby wielkich i zasłużonych (Skalka, Wawel, Katedra warszawska) mają charakter ściśle wyznaniowy. Znaczący to, że w nich spocząć może tylko katolik.

Tymczasem sama konstytucja nasza nie przewiduje podobnego ograniczenia.

Biorąc to pod uwagę, komitet pogrzebu postanowił nie rozwiązywać się po ukończeniu dzisiejszego ceremoniału i rozpoznać akcję, aby popioły śp. Stefana Żeromskiego spoczęły na miejscu, od-

powiadającym wielkość jego nieśmiertelnej zasługi.

Komitet otrzymał zawiadomienie, że Żeromski, przed kilkunastu laty, wybudował w Nałęczowie mauzoleum dla swego zmarłego syna, Adama, i że w mauzoleum tem przeznaczył miejsce dla siebie.

Wobec tego zwłoki umieszczone będą tymczasowo w katakumbach na cmentarzu kalwińskim, a przeniesienie ich będzie dokonane później.

Może z tego powodu poruszona będzie w sejmie sprawa budowy Panteonu zasłużonych polaków, bez względu na wyznanie.

P. Skrzyński umacnia pozycję.

Koło żydowskie uzależnia swój stosunek do rządu od treści expose premiera.
Kandydatem do teki min. spraw wojsk. jest przedewszystkiem gen. Żeligowski.
Gen. Sosnkowski upatrzony na szefa sztabu generalnego.

Przygotowania do pierwszego występu Podsekretarjat skaabu dla przed- saw ciela żydów.

Sprawozdawca parlamentarny „N. Republiki” telefonuje:

Wczoraj rozdano klubom sejmowym porządek dzienny 4-rodowego plenarnego posiedzenia sejmu, które rozpocznie się o 3-ej po południu.

Przed porządkiem dziennym zabierze głos premier Skrzyński i wygłosi expose rządowe.

Wczoraj w związku z tem expose odbyła się konferencja ministrów na której omawiano wytyczne deklaracji p. Skrzyńskiego.

Przed posiedzeniem t. j. — dzisiaj wieczorem, lub w środę przed południem odbędzie się posiedzenie rady ministrów w celu ostatecznego omówienia treści expose.

Jak się dowiadujemy deklaracja rządu przedewszystkiem omawiać będzie sprawy gospodarcze, następnie kwestie, związane z naszą polityką wewnętrzną i zagraniczną.

Do expose tego przywiązywana jest

duża waga, albowiem od niego zależy poparcie rządu przez klub Ch. N. i koło żydowskie, które to kluby swą życzliwość do gabinetu p. Skrzyńskiego uzależniają od programu.

Program, zawarty w expose, będzie też stanowił o głosach dwóch wymienionych stronnictw.

Mówiono wczoraj dość głośno, że w razie dojścia do porozumienia z „kołem żydowskim” żydom zaofiarowany będzie podsekretarjat stanu w skarbie.

Nie jest też wykluczone, że jeden z wybitnych finansistów, zbliżony do koła żydowskiego, otrzyma bardzo poważne stanowisko w Banku gospodarstwa krajowego.

Zapytany przez nas jeden z liderów „koła żydowskiego” co sądzi o czynnej współpracy żydów z rządem oświadczył:

„Najpierw program, a później wspólpraca. Musimy mieć zagwarantowane choć minimum naszych postulatów.”

Pozatem, jak się też z innej strony dowiadujemy, „Koło żydowskie” nie byłoby zadowolone z takiego załatwienia

sprawy ze względu na to, że mniejszy liczebnie klub NPR otrzymał w rządzie tekę ministerstwa kolei (Chadżyński), zaś „Koło żydowskie” miałoby zaofiarować wicetekę.

Sprawa ta będzie jeszcze tematem rozlicznych konferencji i pertraktacji i wedle wszelkiego prawdopodobieństwa w ten czy inny sposób premierowi Skrzyńskiemu uda się pozyskać poparcie „Koła żydowskiego”.

W związku z tą sprawą jutro zbiera się „Koło żydowskie”, aby odbyć przedwstępne narady i nie być zaskoczonym ewentualną propozycją premiera Skrzyńskiego.

Co do innych stronnictw najwięcej aktywności ujawnia obecnie PPS., którego położenie jest trudne, gdyż poszczególne okręgowe komitety robotnicze, jak już o tem donosiliśmy, gorąco protestują przeciwko udziałowi PPS w obecnym gabinecie.

Wczoraj późnym wieczorem zebrał się O. K. R. warszawski, który, jak słychać również zaprotęstuje się krytycznie na działalność klubu poselskiego PPS

O honor wojska.

Sprawozdawca parlamentarny „N. Republiki” (L) telefonuje:

Premier Skrzyński przyjął dziś generała Sosnkowskiego, dowódcę O. K. Poznań, i odbył z nim dłuższą konferencję.

Jak się dowiadujemy premier ma zamiar odbyć szereg narad z wybitnymi generałami w celu zaznajomienia się z nastrojami armji, poczem dopiero przedłoży p. prezydentowi Rzeczypospolitej wniosek o mianowanie ministra spraw wojskowych.

Wedle zebranych przez naszego korespondenta informacji pertraktacje potrwają jeszcze czas jakiś.

W każdym razie przedwczesna jest wiadomość o powołaniu generała Sosnkowskiego na stanowisko kierownicze w armji, gdyż upatrzony jest raczej na szefa sztabu generalnego.

Wśród licznych kandydatów na ministra spraw wojskowych.

Najwięcej szans ma obecnie generał Żeligowski.

Briand zastąpi Painlewego.

Przyjął on misję tworzenia gabinetu, ale jeszcze nie skłonił większości.

Narady z przyjaciółmi.

Paryż, 23 listopada.

Misję utworzenia gabinetu powierzył prezydent republiki Briandowi.

Briand zapewnił prezydenta republiki, że uważa za swój obowiązek służyć mu taką pomocą, na jaką tylko może się zdobyć w celu rozwiązania kryzysu i rozpoczęcia konferencji od naradzenia się ze swymi przyjaciółmi politycznymi.

Co kto radził?

Paryż, 23 listopada

Doumergue prowadził w dalszym ciągu rozmowy w związku z kryzysem. Dziś prezydent przyjął Doumergue'a i Malvy'ego, przewodniczących komisji finansowych senatu i Izby, Cherona, prezesa unii republikańskiej senatu, Raoula Pereta, b. prezydenta Izby i Cazalsa, przewodniczącego grupy socjalnych radykałów Izby. Malvy, opuszczając pałac Elizejski, oświadczył, iż ma wrażenie, że Doumergue zdecydowany jest działać szybko. Cazals zaznaczył, że możliwy jest jedynie rząd lewicowy i wy-

powiedział się za udziałem socjalistów w gabinecie, występując przeciwko idei rozwiązania parlamentu. Cheron zalecał utworzenie rządu jednolitości narodowej.

Dalsze zaliczki.

Paryż, 23 listopada

Na dziś popołudniu zwołano parlament w celu omówienia projektu powiększenia o miliard 500 milj. franków sumy zaliczek Banku francuskiego dla państwa.

Oferta komunistów.

Paryż, 23 listopada.

„Humanite“ donosi, że sekretarz partii komunistycznej przesłał socjalistom projekt utworzenia jednolitego przewoźnego frontu.

Opinia prasy.

Paryż, 23 listopada

Polska Agencja Telegraficzna.

Dzienniki poranne nie wykazują żadnego zdziwienia z powodu upadku gabinetu Painlewego, kładąc przy tem na-

cisk na konieczność szybkiego rozwiązania przesilenia.

Według „Petit Parisien“ koła polityczne skłaniają się ku myśli utworzenia gabinetu koncentracyjnego, wymieniając nazwiska Brianda, Pawła Doumara i Raoula Pereta, jako ewentualnych szefów przyszłego rządu.

„L'Oeuvre“ zaleca podjęcie usiłowań w kierunku wciągnięcia do rządu socjalistów, a na wypadek nieudania się tej próby radzi radykałom utworzenie innej większości pod przewodnictwem Brianda.

„Echo de Paris“ zapewnia, że Painlewe w rozmowie z prezydentem republiki wskazał Brianda, jako swego następcę. Dziennik dodaje, że istnieją dwie możliwości: gabinet socjalistyczny, albo koncentracyjny.

„Ere Nouvelle“ pisze: Dla stronnictwa radykałów wybiła godzina, w której muszą oni podjąć swą tradycję i misję historyczną.

Według „Matin'a“ pewne koła polityczne przychylają się do myśli utworzenia „rządu nadziej“ z Doumerem, jako premierem i ministrem finansów.

Mangot przed sądem.

Zamordował narzeczoną z zazdrości, a jej siostrę przez pomyłkę.

Specj. sprawozdawca „Il. Republiki“ telefonuje ze Lwowa:

Wczoraj rano przed trybunałem sędziów przysięgłych rozpoczęły się rozprawy przeciw Mangotowi, agentowi handlowemu z Warszawy, który w nocy na 10 marca 1925 r. przy ul. Miodowej 4 zastrzelił dwie siostry, Adele i Sabine Piłserówny.

Oskarża prokurator Giryba, broni dr. Bromberg i Wajsbłum.

Na pytanie przewodniczącego sądu oskarżony przyznaje się do winy i zeznaje, że czynu dopuścił się przez zazdrość posądzając bowiem swą narzeczoną, że utrzymuje stosunki miłosne z innym mężczyzną.

Jutro sąd przystąpi do przesłuchania świadków w tej sprawie.

Obecna wczoraj na rozprawie matka zamordowanych ołtar podczas zeznań oskarżonego zemsta.

Rozprawa budzi w mieście wielką sensację.

Wczoraj zdołano jedynie odczytać akt oskarżenia.

Epilog dwuletnich zmagani.

Warszawa, 23 listopada

Polska Agencja Telegraficzna.

Dnia 23 b. m. o godzinie 11-ej rano p. prezydent Rzplitej przyjął na audiencji pożegnanej członków dymisjonowanego rządu.

W imieniu byłych ministrów przemówił były prezes rady ministrów Władysław Grabski, któremu w krótkich słowach odpowiedział prezydent Rzplitej, dziękując ministrom za dokonaną pracę.

Koniec komitetu politycznego.

Sprawozdawca parlamentarny „Il. Republiki“ (L) telefonuje:

Jak się dowiadujemy rząd ma zamiar obecnie nie zwoływać więcej komitetu politycznego ministrów, a to z racji charakteru parlamentarnego gabinetu.

Wogóle w omawianiu spraw politycznych będą brał udział wszyscy parlamentarni ministrowie, natomiast na narady także nie będą zapraszani kierownicy ministerstw oraz wiceministrowie.

Porządek obrad ligi narodów.

Genewa, 23 listopada

(Specjalna służba telegr. „Il. Republiki“)

Porządek obrad grudniowej sesji Ligi narodów obejmuje 27 punktów. Między innymi znajdują się następujące sprawy: arbitraż, bezpieczeństwo, redukcja zbrojeń, mandaty i sprawy gdańskie.

Minister Morawski w Warszawie.

Genewa, 23 listopada

Minister rezydent przy Lidze narodów Kajetan Morawski wyjechał w sprawach służbowych do Warszawy. W czasie nieobecności ministra sprawami delegacji kierować będzie pierwszy sekretarz Tadeusz Gwiazdowski.

Załoba w Anglii.

Białogród, 23 listopada

Z powodu śmierci królowej Aleksandrii angielskiej ogłoszona została 15-dniowa żałoba dworska.

— „Czemu to tak jest?... Gdy się myśli o innych ludziach, że się kochają tak jakoś — wydaje się to bardzo brzydkie i obrzydliwe!... A gdy się myśli o sobie — to musi być ładne...”

„IWONKA“.

JULIUSZ GERMAN.

Rząd Luthra ustąpi

dopiero po ratyfikacji traktatów locarneńskich.
Akcja nacjonalistów przeciw ugodzie francusko-niemieckiej nie ustaje.

Berlin, 23 listopada

Polska Agencja Telegraficzna.

Reichstag rozpoczął dziś o godz. 11-ej i pół rano narady nad projektem rządowym w sprawie ratyfikacji traktatów w Locarno i przystąpienia Niemiec do Ligi narodów. Trybuna i loże dyplomatyczne są pełne. Na ławach ministrów zasiadają kanclerz Luther, Stresemann, Gessler, Kanitzkrone, jak również ministrowie i przedstawiciele poszczególnych krajów związkowych. Po otwarciu posiedzenia przez prezydenta Loebego głos zabrał kanclerz Rzeszy. Komuniści powitali go okrzykami „zastępca wielkiego kapitału amerykańskiego“.

Kanclerz Luther zaznaczył na wstępie, że z powodu ustąpienia niemieckich członków gabinetu miał początkowo wątpliwość, czy nie powinien podać się do dymisji. Ze względu na zapoczątkowaną politykę gabinetu uważa jednak za swój obowiązek pozostać u steru rządu do czasu załatwienia przez całą ustawodawczą ustawę o traktatach w Locarno. Potem dopiero gabinet poda się do dymisji. Przyszły gabinet będzie więc musiał oprzeć się na osobistościach stojących na gruncie tych traktatów. Podpisanie traktatów locarneńskich będzie aktem obecnego rządu.

Zadaniem traktatów jest stworzenie nowych podstaw polityki pokojowej Europy. Rząd niemiecki widzi w początkowych konsekwencjach traktatów locarneńskich dowód, że sojusznicy dotrzymują danych przyrzeczeń.

W sprawie przystąpienia Niemiec do Ligi narodów wyłożył się dwa stanowiska w społeczeństwie niemieckim. Jedni widzą w Lidze narodów i przystąpieniu do niej Niemiec nową podstawę współzycia narodów, drudzy utrzymują, że Liga narodów jest narzędziem w rękę mocarstw, które podpisały traktat wersalski. Art. 16 postanawia, że przeciw wo li jakiegokolwiek narodu, a więc i Niemiec, nie można o nim decydować. Wykluczeniem jest więc współdziałanie Niemiec w jakiegokolwiek formie egzekutywy przeciwko jakiemuś państwu. Niema żadnej instytucji, która mogła w ten czy inny sposób decydować o stanowisku Niemiec, lub zmusić ich do wzięcia udziału w jakiejś egzekutywie, co chociażby ze względu na całkowite rozbrojenie Niemiec jest niemożliwe.

Po przemówieniu kanclerza Reichstag odroczył posiedzenie do jutra. Mowa kanclerza była przyjęta przychylnie. Jedynie tylko komuniści i nacjonaści przywalił mowę w niektórych miejscach.

Ludowcy za rządem.

Berlin, 23 listopada

Agencja Wschodnia.

W wyniku obrad kongresu partii ludowych postanowiono zgłosić akces do stanowiska rządu odnośnie traktatów locarneńskich, oraz zgłoszono gotowość współpracy z wszystkimi stronnictwami, które zajmą to samo stanowisko.

Akcja niemiecko-narodowych

nie ma szans powodzenia.

Berlin, 23 listopada

„Welt am Montag“ donosi z kół parlamentarnych, że zapowiedź niemiecko-narodowych prowadzenia walki wszystkimi możliwymi środkami parlamentarnymi, przeciwko traktatom małe ma szanse powodzenia. Na wypadek, gdyby niemiecko - narodowi na podstawie artykułu 72-go konstytucji wstrzymali na dwa miesiące ogłoszenie ustawy, to rada państwa i Reichstag zdecydowane są uznać wnioski za nagły, poczem prezydent Rzeszy może ustawę ogłosić. Odwołanie zaufania rządowi nie znajdzie większości w parlamencie.

Węgry zachowają ustrój republikański.

Rządowi udało się stłumić ruch monarchistyczny.

Budapeszt, 23 listopada

Minister spraw wewnętrznych ogłosił oświadczenie, donoszące iż władzom węgierskim udało się stłumić w zarodku ruch legitymistyczny. Minister stwierdza, że arcyksiążę Albrecht musiał ostatecznie zrezygnować z dokonania przewrotu.

W związku z powyższym zwolnienicy Habsburgów domagają się, aby arcyksiążę Albrecht wypowiedział się publicznie, iż dochowa przysięgi, złożonej na wierność Ottonowi.

Książę Pallavicini oświadczył, iż 55 proc. węgry stoi po stronie Habsburgów i zachowa wierność przyszłemu cesarzowi Ottonowi.

Wykrycie fałszerzy 5-cio złotych w Warszawie.

Drukowano banknoty na papierze skradzionym z państwowych zakładów graficznych.

Warsz., kor. „Il. Republiki“ telefonuje:

Do władz policji kryminalnej doszły pewne niewyraźne wiadomości opiewające, że w jednym z lokalów domu Nr. 25 przy ul. Towarowej mieści się kryjówka fałszerzy pieniędzy.

Komisarz śledczy Szabrański ustalił, że lokal wskazywany, jako kryjówka, zajmowany jest przez znanych urzędników śledczemu notorycznych przestępców braci Okraszewskich.

Po odpowiednim przygotowaniu o negdaj w nocy policja wkroczyła do domniemanej kryjówki.

Zastano w niej tylko obu braci Okraszewskich pogrążonych zresztą we śnie. Gdy wbrew przypuszczeniom nie za-

stano nic takiego, co by wskazywało na związek Okraszewskich z fałszowaniem pieniędzy i gdy zamierzano już lokal opuścić, nagle kom. Szabrański postanowił jeszcze dokładnie przetrząsnąć pościel obu braci.

Wynik był niespodziewany. W sienniku znaleziono całą plikę czystych arkuszy papieru, przeznaczonych do druku banknotów.

Arkuszy tych naliczono 102.

Wobec tego odkrycia Okraszewskich aresztowano. Przy dalszym dochodzeniu ustalono, że arkusze są przeznaczone do druku 5-cio złotych.

Wszystko jak dotąd wskazuje, że papier jest oryginalny, tj. tego samego gatunku, z jakiego drukowane są oryginalne banknoty.

Istnieje pewność niemal, że źródłem, z którego Okraszewscy papier zdobyli, są albo państwowe zakłady graficzne, albo papiernia przy więzieniu w Mokotowie.

Bez litości na dawniejszą wartość

sprzedajemy z powodu ogólnego braku gotówki bieliznę, ubiorów, kołdry i t. p. dopóki zapas starczy bajecznie tanio.

Niebezpieczeństwo z zachodu.

Niewielka to wprowadzie dla nas po- ciecha, ale przyznać trzeba, że nie tylko w Polsce jest źle. Cała Europa przecho- dzi niesłychany kryzys, a warunki powo- jenne komplikują się coraz bardziej i wy- chodzą na jaw ukryte dotychczas dawne grzechy.

W Anglii bezrobocie wprowadzie nie wzrasta, ale ilość ludzi bez pracy ciągle jeszcze wynosi do 2 milionów. Bogate społeczeństwo może sobie wprowadzie po- zwolić na to, aby każdy bezrobotny u- trzymywany był choć na skromnej stopie przez państwo, ale a la longue daje to fatalne rezultaty. Obciążony wielkimi świadczeniami obrót (normalny budżet państwowy, spłata długów amerykań- skich, pensje wdowie i inwalidzkie, zapo- mogi dla bezrobotnych) staje się coraz mniej zdolny do konkurencji. Produkcja angielska nie znajduje odpowiednich ryn- ków zbytu, szczególnie wobec ogólnego załamania świata (wyroby angielskie są solidne i drogie), wobec spółzawodnictwa krajów o niższej walucie i wielkiego ka- pitału amerykańskiego. Jeszcze w ze- szłym roku olbrzymie wrażenie w Londy nie wywarł fakt, iż pewne indyjska kom- panja kolejowa odrzuciła ofertę angiels- ką i dała olbrzymie zamówienia fabry- kom niemieckim i belgijskim.

Dziś wypadki podobne są na porząd- ku dziennym i mówi się o nich nie tylko o groźnych objawach, ale już jako o choro- bie w pełni.

Stosunki francuskie nie nasuwają rów- nież żadnych wątpliwości: katastrofa fi- nansowa stoi tam u progu. Zerwanie ro- kowań z Ameryką w sprawie spłaty po- żytek wojennych zamknęło dla Francji kasy wielkich banków nowojorskich. Francja nie mogła się zgodzić na niewolę ale również nie może oswoić się z myślą zwrócenia swej państwowej podstawy. Trzeba ponosić skutki wielkiego budżetu i inflacji, a rentierska psychika narodu ładną miarą nie idzie w parze z ograni- czeniami prywatnej własności kapitału.

Wczorajsze depesze doniosły o poda- niu się rządu Painleve do dymisji. Nie dlatego, iż jest to rząd radykałów. Każdy rząd w Paryżu stanąłby wobec tych sa- mych problemów: rozwiązanie kwadra- tury koła jest rzeczą niemożliwą. Nie można szanować finansów francuski za- równo bez pożyczki, jak i bez poważnych danin ze strony społeczeństwa. Niestety Polska wie o tym najlepiej...

Dzięki niezbyt wyolbrzymionej infla- cji produkcja francuska stoi jeszcze na poważnym poziomie, ale jak dobrze zna- my te chorobliwe rumieńce, po których musi przyjść zupełny upadek sił i zanik pracy...

W niewesołym położeniu znajdują się również Niemcy. Kryzys dosięga tam ze- nity i warunki, pozornie przynajmniej, są tam bardzo podobne do naszych: brak kredytu, bezrobocie, zmniejszony eks- port, niestabilizowane warunki politycz- ne, groźne starcia partyjne, konflikty mię- dzynarodowe.

Niemcy mają tylko jeden, ale zato bardzo znamienity awantaz: jest nim nie- dawne pogrzebie wojenne i powojenne gospodarce.

Pewnego dnia Bismarck w towarzy- stwie sekretarza swego spacerował ulica- mi Berlina. Zatrzymali się przed wspania- łym sklepem, gdzie wystawione były za- bawki dziecinne. W niemym zachwycie działała przyglądała się cudom za szyba. Jakaś mała dziewczynka wskazywała palcem na laleczke i mówiła:

— Ach, mamusiu, gdybym ja tę lalkę dostała!

Bismarck pogładził dziecko po głów- ce. Odeszli.

— Wasza książęca mość — ozwał się sekretarz — był w ubiegłym roku łaskawszy dla małego francuza, któregoś my spotkali w Vichy. Książę kupił mu wtedy upragnionego pajaca... Czy dzie- weczka niemiecka nie zasłużyła sobie na względy?

Bismarck uśmiechnął się:

— Nie, mój drogi... Chodzi mi zgoła o co innego... Zaspokoilem pragnienia fran- cuza. Pamiętaj, że zaspokojone pragne- nia pogrążają ducha. My, Niemcy, musi- my wiecznie żyć niezaspokojonymi po- trzebami i poczuciem własnych braków... Oto największa siła społecznej Rze-

szy. Przegrana wojna, nędza, poniżenie dało Niemcom olbrzymiego bodźca do pracy. Cała gospodarka niemiecka ulega dziś gruntownej przebudowie. Komisje ekonomiczne niemieckie jedna za drugą jadą do Ameryki, zapoznają się z nowe- mi metodami pracy i techniki, zreorgani- zują produkcję. Ktoś słusznie powiedział: niedawno, iż przy takim tempie pracy za lat dziesięć piętnaście będziemy mieć tuż pod bokiem, o krok za Zbyszyniem — no- wą Amerykę.

Kryzys niemiecki, jakiego jesteśmy dziś świadkami nie jest tylko rezultatem przyczyn, które działają w całej Europie, ale częściowo jest wynikiem olbrzymich inwestycji, wciąż jeszcze lokowanych w produkcję. Owoce tej pracy będą Niemcy spożywać dopiero później.

Polska nie może być głuchym i nie- mym świadkiem tego, co się dokoła dzie- je. Nie możemy bierze przypatrywać się zaczątkom olbrzymiego rozwoju naszego zachodniego sąsiada, gdyż grozi to nie- obliczalnymi następstwami. Trzeba na- gwałt uodpornić nasz organizm ekono- miczny, trzeba udoskonalać swą produk- cję i pogłębiać rynek spożycia wewnątrz nego.

Są to zagadnienia pierwszorzędnej dla Polski wagi, zagadnienia historyczne. Nie widać ich może na powierzchni, gdyż przysłaniają je wypadki bieżącego dnia, ale czyż powierzchnia, powinowatow- ność decyduje o wszystkim?

Czesław Olszowski.

Czarna Koszula p. Milleranda.

B. prezydent republiki francuskiej jest przywódcą organizacji faszystowskiej
Znamienne uchwały zjazdu ligi republikańsko-narodowej.

(Specjalna służba korespondencyjna „Il. Republiki“.)

Paryż, w listopadzie.

Kilka dni temu zgromadził się w Pa- ryzu zjazd ligi p. Milleranda, zwanej ofic- jalnie Ligą republikańsko-narodową (Li- que republicaine nationale).

Na jeździe tej ligi, mocno z faszyz- mem sympatyzującej, rozlegały się głosy tak znamienne, że niepodobna przejść nad nimi do porządku dziennego.

Szczególnie charakterystyczne są dwa wnioski, zgłoszone przez przywódc- ców francuskiego faszizmu.

1) wniosek p. Andrzeja Maginot, na- wojujący do rozpoczęcia kampanji o roz- wiązaniu parlamentu i rozpisanie no- wych wyborów,

2) wniosek p. Milleranda (prezesa li- gi), wzywający do rozpoczęcia walki o zreformowanie konstytucji i wogóle ustroju państwo-państwowego Francji.

Wniosek p. Maginot'a jest z punktu widzenia prawicy najzupełniej zrozumia- ły i nie stanowi dla nikogo niespodzianki. Rząd Painlevego stara się dziś kierować nawą państwową stosownie do życzeń kartelu lewicy i przystępuje nareszcie do sanacji finansów drogą wprowadze- nia podatku majątkowego, a eo ipso rząd ten staje się solą w oku prawicy.

Chce ona za wszelką cenę i nie oglą- dając się na nic udaremnąć wprowadze- nia w życie tej reformy, która godzi w egoistyczne interesy nielicznej garstki magnaterji finansowej.

Prawica ta nie posiada w izbie depu- towanych dostatecznie silnych zastępów w celu przeciwstawienia się radykalnej polityce finansowej zrekonstruowanego rządu Painlevego. W izbie tej kartel 4-ch stronnictw lewicowych ma zdecydowaną większość i z łatwością paraliżuje wście- kłe napady i szturm rozjątrzonych praw- icy.

Jedyną nadzieję reakcji stanowi wo- bec tego izba wyższa (senat).

Jeżeli senat sprzeciwi się proponowa- nej przez Painlevego reformie to między dwiema izbami parlamentu wybuchnie konflikt, a w takim razie jedynym sposo- bem uregulowania zagadnienia będzie ro- związanie izby deputowanych i nowe wy- bory.

Prawica, przemawiając ustami p. Ma- ginot'a, dąży właśnie do tego. Ma ona na- dzieję, że zarządzenie wyborów w dzi-

siejszych warunkach może przynieść jej zwycięstwo.

Nadzieje swe opiera prawica na tem, że francuz strasznie nie lubi płacić po- datków! Francuz wogóle nie lubi płacić, szczególną jednak antypatię czuje do pla- cenia podatków.

Prawica liczy na to, że zagra na tej strunie: na jednym z najbrzydszych in- stynktów francuskiej psychiki narodowej — na niezmiernie we Francji wybujałym kultywie pieniądza i adoracji Mammona...

Prawica dobrze zdaje sobie sprawę, że moment dzisiejszy jest dla niej bardzo pomyślny i nieprędko sposobność taka, się nadarzy. Dlatego więc prawica rzuca dziś ustami p. Maginot'a postulat rozwią- zania parlamentu i rozpisania wyborów.

Trzeba zaznaczyć, że stanie się to możliwe jedynie w tym wypadku, jeżeli senat sprzeciwi się planom finansowym Painlevego i zażąda od prezydenta repu- bliki rozwiązania izby niższej.

Trudno przewidzieć, jakie będzie sta- nowisko senatu względem rozważanych obecnie przez izbę deputowanych projek- tów rządowych. Trudno jednak przypu- ścić, aby senat miał się zdecydować na tak gwałtowny i ryzykowny krok...

Dlatego też postulat p. Maginot'a ma- nie zbyt wielkie szanse urzeczywistnie- nia.

Przechodząc do rozważenia postula- tu p. Milleranda należy stwierdzić, że lansowana przezeń idea posiada zupeł- nie zdeklarowane zabarwienie faszysto- wskie.

P. Millerand żąda zreformowania pa- lamentaryzmu przez wzmocnienie wła- dzy wykonawczej w osobie prezydenta państwa i rządu.

Wiemy, jak takie „wzmocnienie“ wy- gląda w praktyce. W teorii brzmi to zu- pełnie spokojnie i łagodnie, lecz w prak- tyce „reforma“ taka prowadzi w krótkim czasie do samowładztwa i pociąga za so- bą zduszenie demokracji.

Zaznaczamy, że dziś p. Millerand mó- wi stosunkowo spokojnym tonem.

P. Millerand bowiem liczy się zapewne z sukcesem prawicy w proponowany przez p. Maginot'a kampanji wyborczej, jaka miała by nastąpić pod hasłem: Za- czy przeciw podatkowi majątkowemu.

Jeżeli prawica zwycięży w tej walce to nie wątpię, że p. Millerand znów się stanie zapalonym wielbicielem parlamen- taryzmu, skoro system ten daje reakcji tak dobre wyniki... Jeżeli jednak praw- ica przegra tę kampanję, to p. Millerand i jego liga pójdzie całą siłą pary w kie- runku dyktatury i rzuci się do walki o w stylu Mussolini — Prima de Rivera.

Już na tem zgromadzeniu ligi milleran- dowskiej rozlegały się pod tym wzglę- dem bardzo znamienne głosy.

Odnoszę z nich wrażenie, że prawica francuska zaczyna rozumieć, że po- wszechne prawo wyborcze i parlamente- ryzm staje się dla niej grobem, do które- go zwałić się musi. Próbuje więc ratować swój stan posiadania drogą gwałtu i łamania prawa.

Rozumiejąc, że ten sposób prowadze- nia walki politycznej wymaga spręży- stej organizacji militarnej, prawica za- czynna na serio formować kadry zastępów zbrojnych. Mnożą się dziś one z zadzi- wiającą energią...

Postaram się przy innej sposobności naszkicować schemat organizacji kiełku- jącego faszizmu francuskiego. R. W.

Nowy parlament egipski

uchwalił na swym pierwszym posiedzeniu votum nieufności dla rządu.

Londyn, 23 listopada. Z Kairu donoszą, że wczoraj odbyło się posiedzenie posłów i senatorów roz- wiązanego w marcu parlamentu.

Zebrani, w liczbie 170 osób, ukon- stytuowali nowy parlament, powierzając prezesurę Zaglul-paszy.

Nowokreowany parlament uchwalił dla obecnego rządu votum nieufności za złamanie konstytucji.

Rząd egipski, w obawie rozruchów, przedsięwziął szereg środków ostrożno- ści. Z całej prowincji ściągnięto oddzia- ły wojska. Gmach parlamentu i mosty na Nilu obsadzone wojskiem. Ulice, pro- wadzące do gmachu parlamentu, zosta- ły również obsadzone i zamknięte.

Uczestników nowego rządu nie aresz- towano w obawie przed odwetem ze- strony tego stronnków.

PROCES STEIGERA.

(31-ty dzień rozpraw).

Komisarz policji stwierdza kategorycznie, że nie znalazł żadnych dowodów winy Steigera.

Policja wiedeńska oczyszcza podsądnego z zarzutów kontaktu z komunistami.

Lwów, 23 listopada 1925 r.

Specjalna służba telegraficzna i telefoniczna „II. Republiki“.

Na wstępie dzisiejszej rozprawy przewodniczący, w odpowiedzi na wnioski obrony, oświadczył, że trybunał nie może reagować na stanowisko prasy, a szczególnie jeśli chodzi o artykuły „Gazety Codziennej“ i artykuły pana Tumena.

Prowokacje czarnej sotni.

SPRAWA TA ZAJĘŁA SIĘ JUŻ PROKURATURA.

Przewodniczący stwierdza, że p. Tumen przyznał się wobec niego, że nie namawiał św. Loedlowa na korytarzu, a jedynie przyznał, że podczas przerwy zaprosił św. Loedlowa do siebie do mieszkania.

Przewodniczący upominał Tumena, iż podobny proceder nie może być więcej uprawiany.

Następnie dr. Landau zaznacza, że **PROWOKACJA OBRONY I ŚWIADKÓW NIE USTAJE.**

Kto wpływa na p. Malinę?

Szczególnie starają się oni prowokować św. Finela.

Dr. Landau stwierdza, że przesłuchano dziś ponownie św. Finela w polu i w charakterze obwinionego i robiono u niego szereg rewizji na polecenie nadprokuratora Maliny.

Dr. Landau wniósł zapytanie w drodze urzędowej do p. Maliny, na jakie podstawie wydał polecenie, by u człowieka, który się zgłasza na świadka, robiono rewizję, uważając go za obwinionego i dyskredytując go tym samym przed sądem.

Dr. Landau twierdzi, że **JEST KTOŚ KTO WPŁYWA NA P. MALINĘ ORAZ NA BIEG SPRAWY.**

Dr. Landau wzywa przewodniczącego do zapytania w tym względzie Maliny.

Prokurator nie zgadza się na wniosek dra Landaua i dodaje, że prokuratura obraca się w sieci prowokacji i zasypiana jest stosami anonimowych doniesień i listów, z których prokuratura robi wnioski urzędowe. Prokurator zapowiada przedłożenie listów anonimowych trybunałowi.

Nowi rzeczoznawcy wojskowi.

Następnie zaprasza przewodniczący dwóch znawców wojskowych przybyłych z Warszawy. Są to: major Lucjan Red i Marjan - Henryk Gross, którzy są fachowcami w dziedzinie chemii i pirotechniki.

Przewodniczący poucza obu znawców, żeby złożyli orzeczenie co do składu technicznego bomby, rzuconej na prezydenta Rzeczypospolitej 5 września 1924 r., przy czym podkreśla, że inne znalezione materiały wybuchowe nie wchodzi w grę.

Przewodniczący oddaje znawcom wszystkie materiały i wzywa na salę świadka pirotechnika wojskowego Langiewicza, który pierwszy badał w laboratorium skład bomby. Langiewicz udziela znowu kompetentnych wyjaśnień.

Przewodniczący odbiera następnie od obu oficerów przysięgę, poczem udziela im wyjaśnień odnośnie poprzednich orzeczeń Langiewicza.

Następnie przewodniczący wpływa

na obu znawców, by w środę zjawili się w sądzie i złożyli swe orzeczenia.

Steiger nie był wywrotowcem.

Następnie zeznaje świadek nadkomisarz policji politycznej, Kazimierz Swakow, zaprzysiężony.

Przewodniczący: Czy posiada pan jakieś dane co do komunistycznych przekonań Steigera?

Świadek: Odnośnie do oskarżonego o zamach, **NIE MAM ŻADNYCH DANYCH, ŻE BYŁ CZŁONKIEM JAKIEJŚ WYWROTOWEJ LUB TERORYSTYCZNEJ ORGANIZACJI.** Nie mam żadnych powodów do przypuszczeń, mimo że prowadziłem w tym kierunku bardzo dokładne dochodzenia drogą poufnych wywiadów.

Świadek stwierdził natomiast, że Steiger był człowiekiem akademii i gorącym sjonistą.

Oficjalne dochodzenie prowadził Łukomski.

Świadek, jako komisarz policji politycznej, badał w wszelkich kierunkach poufnie i nie stwierdził jednak niczego, co by Steigera obciążało.

Przewodniczący: I wywiady doprowadziły do negatywnego rezultatu?

Świadek: Tak. Nie stwierdzono żadnych danych, by Steiger był człowiekiem partii wywrotowej, albo by stykał się z osobami, należącymi do takiej partii.

Mieliśmy jednak doniesienie z policji politycznej z Gródka, oparte na zeznaniach Werholi, że Steiger stykał się z Raklem, który faktycznie należał do partii komunistycznej.

To był jedyny moment świadczący, że Steiger miał jakiś kontakt z wywrotowcami.

Jednak dla ocenienia wiarygodności świadka Werholi, świadek podaje, że już przedtem mu raportował komisarz Jasienita z Grodka Jagiellońskiego, że **WERHOLA MA „PATENT NA WARIATA“.**

Obliczony nonsens.

Dawniejsze doniesienie Werholi było nonsensem, obliczonym na łatwowieć powiatowej policji. W związku z tem polecił świadek komisarzowi Jasienicie, by Werholę usunął.

Na pytanie przewodniczącego, czy coś wie o stowarzyszeniu organizacji wojskowych ukraińskich, świadek zasłania się tajemnicami urzędowymi i powołuje się na przedłożone sądowni w tym kierunku raporty.

Kasa chorych wymówiła felczerom.

W ostatnich dniach wielu felczerów, zatrudnionych w kasie chorych otrzymało pisma z zarządu kasy chorych z zastrzeżeniem, że ze względu na ciężkie położenie finansowe kasy zarząd zmuszony jest

zredukować do minimum pracę we wszystkich działach leczenia.

Ponieważ redukcja ta dotknęła większość felczerów, zwołano specjalne posiedzenie klasowego związku felczerów, w celu zastanowienia się nad sytuacją.

Po zreferowaniu sprawy przez pre-

świadek stwierdza także, że Rak, który był przesłuchany w sądzie i zeznał, że nie jest komunistą i Steigera nie zna, należał w 1924 roku do ukraińskiej partii socjal - demokratycznej.

Świadek konstatuje, że wprawdzie związek ten jest już rozwiązany, lecz przedtem był legalny.

Wogóle komuniści starają się legalnie organizację wziąć na lepsze cele, jak na przykład „Bractwo kościelne“.

Dr. Landau: — Czy Ida Orłowska należała do partii?

Świadek: — Nie.

Dr. Landau: — O ona także stanowczo zeznała, że Werholę kłamię, skoro twierdzi, iż widział ją ze Steigerem.

Na pytanie dr. Landaua świadek stwierdza, że **WERHOLA POZOSTAJE NA USŁUGACH POLICJI.**

Dr. Landau: — Czy istnieje jakakolwiek partyjna organizacja żydowska, któraaby uznawała, lub głosiła coś wspólnego z terrorem?

Świadek: — Nie!

Świadek stwierdza, że Charkiwa i Fidyka zna. Obecnie Fidyk znajduje się w Charkowie i jest kierownikiem bandy dywersyjnej. Charkiwa znany jest ze spó udziału w najściu na więzienie, celem zwolnienia Bagińskiego i Wieczorkiewicza.

Pasternakówna nie poznała.

Świadek wyjaśnia, że po zamachu raportował do Warszawy na podstawie rewelacji inspektora Sawickiego, który mówił, że **PASTERNAKÓWNA, PRZESŁUCHANA W POLICJI, NIE POTRAFIŁA DAĆ DOKŁADNYCH DANYCH I NIE POZNAŁA STANOWCZO W STEIGERZE SPRAWCY.**

Świadek twierdzi, że Charkiwa w dniu zamachu i po zamachu był we Lwowie, bo 15 września policja fotografowała go w biurze ekspozytury policji śledczej we Lwowie.

Aresztowano go, gdy rozdawał odezwy komunistyczne.

Pseudonim Olszańskiego.

Sprawę Olszańskiego także badano, ale świadek ma wrażenie, że **OLSZAŃSKI WYSTĘPOWAŁ POD PSEUDONIMEM NOWODZYŁYSA.**

Policja polityczna jeszcze przed zamachem otrzymała wiadomość o planowaniu tegoż zamachu, który miał być wykonany w Przemyślu, przez Olszańskiego.

Świadek stwierdza, że komendant u-

kraińskiej organizacji wojskowej Korolow przebywa obecnie w Berlinie i stamtąd wydaje rozkazy do miejscowych organizacji w Polsce.

Zamordowanie redaktora Twierdochliba stoi w związku z główną komendą w Berlinie. Świadek zna także doktora Izraela Waldmana, który wydawał swego czasu we Lwowie „Lemberger Zeitung“, a który był w rządzie Petruszewicza reprezentantem sjonistów.

Świadek uważa dr. Waldmana za członka wtajemniczonego w stosunki rządu ukraińskiego i za człowieka wiarygodnego.

Obrona przedstawiła onegdaj wniosek o przesłuchanie doktora Waldmana.

Wiktorja Loedl skłamała.

Następnie przewodniczący odczytuje pismo dyrekcji policji w Wiedniu, które jako akt urzędowy, przybyło dzisiaj do sądu.

Pismo to stwierdza, że **ZEZNANIA WIKTORJI LOEDL SĄ NIEPRAWDZIWYMI I ZMYŚLONE.**

Nieprawdą jest, by ktokolwiek z komendy policji wiedeńskiej przesłuchiwał kiedykolwiek Loedlową.

Również policja stwierdza, że w sprawach komunistów wiedeńskich Steiger nie brał żadnego udziału i tam nie był znany.

Pismo to wywarło olbrzymie wrażenie na obecnych.

Przewodniczący odczytuje następnie relację, że świadek ksiądz Bielecki jest chory.

Świadek ten będzie przesłuchany w domu, dokąd uda się cały trybunał i sąd przysięgłych.

Komisarz Kajdan stylizował.

Następnie zeznaje świadek podkomisarz policji Leon Kajdan, zaprzysiężony.

Świadek opisuje dzień 5 września. Czekał około 3-ej na prezydenta, który miał przyjechać z Targów Wschodnich. Czekał tam wraz z Sawickim. Gdy mu doniesiono o zamachu przybiegł wraz z Sawickim do policji.

Tam już Łukomski przesłuchiwał Pasternakównę.

Sawicki począł również przesłuchiwać Pasternakównę, która twierdziła, że widziała jak Steiger rzucał bombę. Pokazywała ruch ręki, jaki miał uczynić.

Świadek twierdzi, że nie słyszał, by Pasternakówna mówiła:

— Broń Boże, czego nie widziałam, tego nie powiem.

Świadek wprawdzie sam nie widział, opowiadał mu jednak Łukomski, że Łukchenek miał zaatakować Pasternakównę, ale tego świadek ani nie widział, ani nie słyszał.

Świadek przyznaje, że **PIERWSZY PROTOKÓŁ Z PASTERNAKÓWNA STYLIZOWAŁ, UŻYWAJĄC WLASTNYCH SŁÓW.**

Ponadto był obecny przy przesłuchaniu Pasternakówny przez inspektora Swolkienę.

Przewodniczący przedstawia świadkowi niektóre zeznania innych świadków, obciążające go.

Świadek zaprzecza wszystkiemu. Po krótkich pytaniach prokuratury i obrony odroczone rozprawy do jutra 9 rano.

Jutro w dalszym ciągu zeznaje komisarz Kajdan.

Jutro na początku rozpraw przesłuchany będzie w charakterze świadka Wilhelm Binel, który twierdził kategorycznie, że **WIDZIAŁ PO ZAMACHU 3 SPRAWCÓW, PRZEBIERAJĄCYCH SIĘ W INNE PŁASZCZE.**

Zeznania tego świadka oczekiwane są z wielkim napięciem.

Adomości bieżące.

24
WTOREK

Dziś: Jaka od Krzyża
Jutro: Katarzyny

Wschód słońca o g. 6.49
Zachód o g. 3.50
Wsch. księżycy o g. 11.17
Zachód o g. 7.59
Długość dnia 7.30
Ubytek dnia g. 7.06

Pos. Ziemięcki przybywa do Łodzi i od będzie tu szereg konferencji.

Jak się dowiadujemy z wiarygodnego źródła, nowomianowany minister pracy i opieki społecznej p. Bronisław Ziemięcki, postanowił w najbliższych dniach przyjechać do Łodzi, w celu zapoznania się na miejscu z kryzysem w przemyśle bezrobotnym.

Po przyjeździe p. ministra odbędą się cały szereg konferencji z przedstawicielami związków zawodowych i ustalony zostanie plan rządowy co do przeciwdziałania bezrobociu. (b)

Dziś stawie się winni rezerwiści roczników 1897, 1896, 1901.

Dziś, we wtorek, dnia 24 listopada do komisji pierwszej przy ul. Konstantynowskiej nr. 64 (koszary 31 p. S. K.), winni stawie się do zebrań kontrolnych punktualnie o godz. 8-ej zrana szeregowi rezerwiści

ROZNIK 1897

o nazwiskach na litery D i E.

Do komisji drugiej przy ul. Konstantynowskiej nr. 81 (koszary baonu sanitarnego), winni stawie się do zebrań kontrolnych dziś, dnia 24 listopada punktualnie o godz. 8-ej zrana szeregowi rezerwiści

ROZNIK 1896

o nazwiskach na litery od Br do Bz.

Do komisji trzeciej przy ul. Wólczańskiej 223 (sala parterowa), winni stawie się do zebrań kontrolnych dziś, dnia 24 listopada punktualnie o godz. 8-ej zrana szeregowi rezerwiści

ROZNIK 1901

o nazwiskach na litery od Sr do Sz.

Rejestracja rocznika 1907

Dziś, we wtorek, dnia 24 listopada do komisji przy ul. Traugutta 10, winni stawie mężczyźni urodzeni

W ROKU 1907

o nazwiskach na litery H (do końca) i J.

Komisja czynna jest od 8 zrana do 3 po południu.

Zeromski — poeta i społecznik.

Złowieszczym dla Polski jest — listopad. W tym miesiącu zmarł Mickiewicz, Wyspiański i Zeromski.

Trzy płonące żagwie miłości narodowej zgasty na wielki u schyłku jesieni.

Smutną jest twórczość Zeromskiego, beznadziejnie smutną jak ta jesień która wieszcza wczoraj do grobu złożyła.

Największy mistrz słowa polskiego, nieustraszonego rycerza ideału, wierny ojczyźnie, jak Branghen Izoldzie, dziesięć lat walił oszczepami prawdy — gorzkiej, przykrej, bolesnej prawdy — w samo serce Polski.

Mimo liryzmu, który przebiegał z całej jego twórczości jest par excellence społecznikiem od pierwszego, przed trzy dziesiątami laty wydanego, zbioru opowiadań („Rozdział o nas kruk, wrony”) aż do „Przedwiośnia”.

Zeromski ma w sobie dużo z romantyzmu i coś z pozytywizmu, ale nie z tego pozytywizmu, który zalecał bogaty ożenek, handel perkalikami i wyrzeczanie się zbrojnego czynu, albo pozytywizmu, któryby grzebał wszelkie marzenia wżylność, uniesienia, każdy odcień idealizmu...

Był to pozytywizm, dążący (mówiąc słowami Augusta Comte'a) do „organizowania, nie do burzenia”, oczywiście w innym znaczeniu, niż tego chciał chłodny trzeźwy, praktyczny filozof francuski.

Zeromski pragnął organizować społeczeństwo do „walki z szatanem” t. j. z nieprzebranym rojem wad, które bez sakramentu Wyspiańskiego, ale z równą mocą piętnował. Zawsze jednak „gryzł sercem” w którym gorzało pragnienie szczęścia, nowego życia, nowego człowieka, nowego Bytu!

Dość gawędziarstwa i wałkowania!

Zakupić żywność i podzielić

można bez obrzydliwego gędzenia i biurokratycznej formalistyki.

Nie należy działać tylko pod presją chwili i okoliczności!

W swoim czasie władze centralne, pod wpływem wieści z Łodzi, telefonicznie przekazały naszemu miastu 260 tysięcy złotych na zapomogi dla bezrobotnych.

Sposób przekazania gotówki zdawałby się wskazywać, że sprawa jest racjonalna, że należy ją załatwić bez chwili zwłoki. Tymczasem jesteśmy świadkami smutnego widowiska.

Podział dostarczonych funduszy stał się przedmiotem obrzydliwego gędzenia na niezliczonych konferencjach i naradach, zeszedł na manowce biurokratyczne, na których musi ugrzęznąć i zatonać w ruchomych płaskach formalistyki.

Onegdaj odbyła się w magistracie konferencja.

Wczoraj magistrat zwrócił się do p. wojewody Darowskiego.

Dzisiaj p. wojewoda odbędzie konferencję z magistratem.

Jutro przedstawiciele magistratu wyjadą do Warszawy.

Pojutrze przedstawiciele magistratu odbędą konferencję w Warszawie.

W piątek przedstawiciele magistratu powrócą do Łodzi.

W sobotę... pracuje się tylko do południa.

W poniedziałek władze warszawskie wystosują dodatkowe zapytania do województwa.

We wtorek województwo zawiadomi o tem magistrat.

We środę magistrat odbędzie konferencję.

We czwartek przedstawiciele magistratu powiadomią województwo o wynikach odbytej konferencji.

W piątek województwo zwoła konferencję z udziałem przedstawicieli magistratu.

W sobotę.....

Panowie, od których załatwienie tej sprawy zależy, zlitujcie się i róbcie koniec!

Przecież zagadnienie jest całkiem proste i z pomocą telefonów można je załatwić w 12 godzin!

A z drugiej strony niema bardziej szkodliwej metody, niż podsuwanie myśli, że

wszystko, co się robi, robi się jedynie pod presją chwili,

a nie w wyniku logicznego i sprawiedliwego rozumowania i trafnej oceny sytuacji.

Czynami ojców miasta i narodu winien kierować nie doraźny strach, a obliczona na dalszą metę troska o zachowanie równowagi społecznej i spokoju.

Największym wrogiem takiej rozważnej troski jest brak sprężystości, marazm organizacyjny - wykonawczy,

chorobliwa gadatliwość i rozciąganie ad absurdum rzeczy

których skondensowana, elementarna forma jest najjaśniejsza i najłatwiejsza do wykonania.

Traktowanie tak doniosłej sprawy, jak zaspakajanie elementarnych potrzeb bezrobotnych, sposobem „urzędowego załatwiania kawałków” jest śmieszne i ze społecznego punktu widzenia szkodliwe.

Jeśli ma być rozdawana żywność, to trzeba te artykuły żywnościowe zakupić i rozdać!

Aparat rozdzielczy istnieje przecież jeszcze z czasów wojny i okupacji.

Tylko odrobina dobrej woli i sprężystości, a cała sprawa da się rozwickać szybko i pomyślnie, ku powszechnemu zadowoleniu.

Są kwestje, przy których nietylko można, ale trzeba zrezygnować z ulubionego gawędziarstwa i wałkowania konferencyjnego.

Szybka decyzja i następujący tuż po niej czyn stanowią jedyne słuszne i zdrowe wyjście! Na nie czekamy! Civiś.

Płatnicy podatków komunalnych

będą mogli obejrzeć miejski preliminarz budżetowy.

Przysługuje im również prawo czynienia spostrzeżeń i uwag.

Na posiedzeniu, odbytem w dniu 20 listopada r. b., magistrat przystąpił do rozpatrzenia zamierzeń skarbowych zarządu m. Łodzi na rok administracyjny.

Po wysłuchaniu expose p. wiceprezydenta W. Groszkowskiego i przeprowadzeniu generalnej dyskusji, przystąpiono do drugiego czytania preliminarzy: wydziału podatkowego, prezydjalnego, statystycznego, urzędu stanu cywilnego, urzędu zasiłkowego dla bezrobotnych oraz wydziału przedsiębiorstw miejskich.

Czytanie powyższych budżetów zostało zakończone na specjalnym posiedzeniu, odbytem w sobotę, dnia 21 listopada. W dniu dzisiejszym odbędzie się trzecie posiedzenie budżetowe, na którym rozpatrywane będą budżety wydziału oświaty i kultury, opieki społecznej oraz budownictwa.

Następne posiedzenie magistratu nad budżetem odbędzie się już jutro, tak że

prace nad całym budżetem zakończone zostaną w bieżącym tygodniu.

W przyszłym zaś tygodniu — zgodnie z art. 2 rozporządzenia prezydenta Rzplitej z dnia 17 czerwca 1924 roku (Dz. Ustaw z dnia 21 czerwca 1924 r. nr. 51) i stosownie do par. 10 rozporządzenia (Dz. Ustaw z dnia 23 września 1924 r. nr. 82) projekt preliminarza budżetowego na rok 1926 zarządu m. Łodzi zostanie wyłożony do publicznej wiadomości, na przeciąg 7 dni, gdzie będzie mógł być przeglądany przez płatników danin komunalnych, celem wnoszenia spostrzeżeń i uwag. Po tym terminie preliminarz budżetowy przesłany będzie do zatwierdzenia radzie miejskiej.

Czytajcie

„EXPRESS WIECZORNY“

ceństwo do „walki z szatanem” t. j. z nieprzebranym rojem wad, które bez sakramentu Wyspiańskiego, ale z równą mocą piętnował. Zawsze jednak „gryzł sercem” w którym gorzało pragnienie szczęścia, nowego życia, nowego człowieka, nowego Bytu!

Żółkiewski, Sułkowski, nawrócony Walgierz, Cedro, Olbromscy, Judym, Nienaski. Przełęcz i t. d. i t. d. — oto wyżyny, ku którym pragnąłby wydzwignąć społeczeństwo.

Na razie jednak wybitne jednostki walczyły z całym społeczeństwem, choć dla społeczeństwa poświęcały swe szczęście osobiste bez resztek. Wzniosłość usiłowania wszystkich bohaterów Zeromskiego, niepoprawnych marzycieli od pierwszego powstańca (Szymona Winrycha) do ostatniego (Seweryna Baryki) rozbijają się o twardy mur ohydnej rzeczywistości. Ta nadzieja usunięcia zła, nędzy i chorób pozostanie „szklanym domem”...

Bystrem okiem obserwuje wady społeczne, wpuszcza sonde w ropiace rany i budzi głosem wieszcza i apostoła ducha narodowego, uśpionego w czasie nie woli i dziś, po wskrzeszeniu Polski.

Na wszystkie zagadnienia społeczne patrzy z punktu widzenia prawdziwego demokracji. Indee ira reakcji, która nie przebiegała w atakach na genialnego pisarza.

A Zych-Katerla-Zeromski już w czasach gimnazjalnych spiskował dla Spraw.

Ileż on z siebie daje, gdy przed oczami naszymi rozsuwa swych bohaterów, krwawiących się rozpaczliwie w niewoli? Gdy maluje pendzlem arcymistrza wielkie ich porywy i poświęcenie, ból, młotanie się i szamotanie powstańców i pogrobowców 63 roku? Gdy ujawnia mocarne zmaganie się młodzieży polskiej z kolosem rosyjskim u progu XX wieku na tle znikczemnienia ogromnej części społeczeństwa? Gdy rani nam duszę rozpasaniem scenami z wielkiej wojny? Gdy upaja się zbawiennym wpływem cierpienia? Gdy w „Przedwiośniu” i dwu dramatach odsłania nagą rzeczywistość bolszewickiego piekła?

Zeromski, mimo żaru swego miłującego serca umie podłość nienawidzić. Może jednak słowami Konrada z „Wyzwolenia” powiedzieć: „Jestem z mojej nienawiści dumny”.

Nie nienawiść jednak, ale głęboka miłość narodu jest podstawowym tonem tego działalności poetyckiej i publicystycznej.

Żyłka publicystyczna urodzonego poety-społecznika wkrada się do niejednego dzieła. Dotyczy to szczególnie jego walki o Wisię i Bałtyk, zarysowującej się już zlekką w „Urodzie życia” a całkiem zdecydowanie w poświęconej temu zagadnieniu utworach, przepojonych pierwiastkami publicystycznymi („Wiatr od morza”, „Wisła” i „Miedzymorze”). Seweryn Baryka wyczarował nad polskim morzem swój rewolucyjny wynalazek „Szklanych domów”, ale w „Przedwiośniu” jest jeno czysta, nadobrocna

poezja, którą Zeromski przesycić potrafił każdą realistyczną sceną.

Ten niestrudzony oracz na niwie społecznej, arcypkaplan polskiej światnicy literatury do ostatniej chwili życia nieznużenie pracował nad przebudową i udoskonaleniem duszy polskiej.

Łącząc poezję przeszłości i teraźniejszości w jedną syntezę (podobnie jak Wyspiański), nie wychodził z kręgu aktualności. Aktualnym był nietylko wtedy gdy „polskie plemię popadło między dwa młyńskie koła zagłady” (Rosję i Niemcy) w okresie walk o niezawisłość, ale przede wszystkim w ostatniej fazie swej twórczości, której kulminacyjnym, najwyższym punktem jest „Przedwiośnie”.

Jego społeczny instynkt tak wszędzie mocny, w „Przedwiośniu” jest może najsilniejszym.

Zrealizował słowa Romana Manna: „...trzeba umrzeć dla siebie, aby stać się skończonym twórcą dla świata”.

Zeromski dawno umarł dla siebie, od zarania swej walki piórem o prawdziwy narodowy ideał, ale nigdzie ta bezosobowość i potęga twórcza nie znalazły tak dosadnego wyrazu jak w „Przedwiośniu”, tym bólem i cierpieniem nabrzmiałym obrazie dzisiejszej Polski.

Nieublagana śmierć zmusiła Zeromskiego do milczenia.

Umarł pisarz o najwyższej sile natchnienia, o wspaniałym harcie i blasku duszy duchowy wódz narodu — nieśmiertelnymi jednak pozostaną dzieła tego niezłomnego rycerza Spraw!

Dr. W. Fallek.

CASINO

Dziś

i dni następnych.

Dziś

potężnego dramatu w 8 wielkich akt. z życia miliardów amerykańskich p. t.

„Tylko ona!...“

W głównych rolach:

słynna tragiczka, prem-
iowana piękność filmowa

Norma Talmadge

i najznakomitszy
aktor amerykański

Eugen O'Brien

Okropna scena burzy i katastrofy okrętowej na pełnym morzu wśród ciemnej, ponurej nocy — to ostatni krzyk techniki amerykańskiej!

Wytwórnia i wynajem „First National Pictures“.

Początek o godz. 5-ej.

Orkiestra symfoniczna pod dyr. L. Kantora.

Sala ogrzewana.

Hallo! Pijcie kakao
Van-Houtena.

Londyn, w listopadzie.

Stolicę Anglii nawiedziła ostatnio nowoczesna, straszna plaga, która, gdy osiągnie szczyt rozwoju, napewno okaże się stokroć gorsza, niż dziesięć plag egipskich i niewątpliwie przyprowadzi wszystkich abonentów telefonicznych o zupełnie rozstrój umysłowy.

W wynalazczym Instytucie kupieckim angielskiego businessmana'a zrodził się koncept wyzyskania telefonu dla celów ogłoszeniowych, ponieważ zwykła reklama w dziennikach i zapomocą naogół nieciekawych plakatów już im nie wystarcza.

Mister A. czeka przy telefonie na połączenie z Brukselą.

— Za 10 minut będzie Bruksela!
Aparat dzwoni.

— Czy mogę położyć panu w mieszkaniu na 10 próbnych dni moje perskie dywany?

— Czy pozwoli pan przesłać sobie tytułem próby produkty mojej parowej wędliniarni?

— Czy Vacuum Cleaning Company może bez płatnie okurzyć i sprzątnąć pańskie mieszkanie?

— Do diabła z wami! Nie! Wołę umrzeć w gnio!u!

Dzięki Bogu, cały szereg pań już złożył skargę w biurze telefonów.

Pańskie te podkreślają w swych skargach „nieznośne wtrącanie się do ich prywatnego życia“ i podkreślają, że telefon w domu winien służyć na użytek prywatny, a nie publiczny. Ale biuro telefonów oświadczyło, że aparat może być odebrany jego posiadaczowi tylko wówczas, gdy posługuje on się nim dla rozmaitych niewłaściwości, za które nie można przecież uważać ofert pracowitych kupców, pełnych grzeczności i uprzejmości.

Wobec tego publiczność londyńska musi się poddać. Albo będzie wysłuchiwała cierpliwie telefonicznych ofert, albo zrezygnuje z aparatów telefonicznych!

E. S.

BILET DO KINA

nie jest tańszy od

Biblioteki Wesołych Opowieści

która za 4 zł. 50 gr. kwartalnie daje 9 dużych książek i 9 dodatków ilustrowanych: Półrocznik (18 tomów) — 9 zł., rocznik (36 tomów) — 18 zł. Prenumeratę wpłacać należy na konto P. K. O. Nr. 12.155 lub przekazać pocztowym na adres:

„BIBLIOTEKA WESOŁYCH
OPOWIEŚCI“

823-2

WARSZAWA,
ulica Grzybowska Nr. 11.

NA „ZIELONEJ GRANICY“
zostali aresztowani dwaj działacze komunistyczni.

Sekretarz „Ispolkomu“ przyrzekł im wysokie stanowiska
w Rosji, Francji lub Niemczech.

Sąd okręgowy w Łodzi skazał Tobolskiego na 4 lata, a Siweckiego
na 2 lata ciężkiego więzienia.

Było to w Równem, dnia 6 marca roku bieżącego.

W domu noclegowym przy ul. Kolejowej nr. 16 zamieszkiwał niejaki Władysław Białosiewicz.

Późnym wieczorem usłyszał on przez drzwi rozmowę dwóch osobników, którzy naradzili się nad sposobem przedostania się do Rosji sowieckiej.

Jak się następnie okazało, osobnikami tymi byli Bolesław Tobolski i Henryk Siwecki.

Białosiewicz, podejrzewając, że poza samem przejściem granicy, mają oni gorsze i przytym szkodliwe dla państwa zamiary, postanowił wysledzić przyczynę ich niezwykłej chęci przedostania się do Rosji.

W tym celu zawarł z nimi znajomość i w toku rozmowy oświadczył im, że trudni się zawodowo przeprowadzeniem ludzi przez „zieloną granicę“, która zna doskonale.

Tobolskiemu i Siweckiemu było to goromnie na rękę, to też, uradowani, prosili Białosiewicza, by ich przesmyklował, obiecując za to sowitą nagrodę.

B. pozornie zgodził się na to i wyznaczył wymarsz na następny dzień.

W międzyczasie zawiadomił on o wszystkim ekspozyturę policji politycznej, skąd wydelegowany został funkcjonariusz Jan Matczak celem śledzenia i ewentualnego aresztowania obu osobników.

Nazajutrz Tobolski i Siwecki o godz. 2-ej po południu wyruszyli wraz ze swym domniemanym przewodnikiem w kierunku Korca, leżącego nad granicą sowiecką.

Za rogatką miasta Równego przyłączył się do tej grupki wywiadowca Matczak, podając się również za uciekiniera z Polski.

W rozmowie, jaka toczyła się po drodze, Tobolski i Siwecki żalili się, że w Polsce życie jest ciężkie, że

nie mogą znieść panujących tutaj rządów burżuazyjnych,

wobec czego chcą jaknajrychlej przedostać się do Rosji.

Zwierzyli się oni dalej, że pochodzą z Łodzi, gdzie jeden z nich był kancelistą, drugi zaś tkaczem, i że obaj należą do jacejki komunistycznej.

Również mówili oni, że Tobolski ka-

rany był czteroletnim więzieniem, które odbył w Piotrkowie.

Jako główny powód swej ucieczki podali oni, iż jako komuniści ciągle ścigani są przez policję i że ostatnio otrzymali oni

wezwanie od sekretarza „Ispolkomu“ w Moskwie,

który jednocześnie przyrzekał im poważne stanowiska w Rosji, Francji lub Niemczech.

Tobolski i Siwecki usiłowali już kilkakrotnie przekroczyć granicę pod Baranowiczami, lecz im się to nie udało.

Jako zadatek za przeprowadzenie przez granicę dali oni Białosiewiczowi złoty pierścionek z turkusem, a po przejściu zobowiązali się dopłacić 30 złotych

Obaj emigranci mieli ze sobą dużo materiału informacyjnego, a zwłaszcza gazety, w których między wierszami sprytnie porobione były rozmaite notatki, zdradzające ich antypaństwową działalność.

Wywiadowca Matczak wraz z rzekomym przemytnikiem

doprowadził ohydwy do posterunku policyjnego w Antopolu,

gdzie kom. J. Kacki aresztował ich.

Przy rewizji znaleziono u Tobolskiego kartkę z napisem::

„Matros Okręt“ i drugą karkę „Milatyn, Michałkowo ceg.“

Milatyn i Michałkowo są to cegielnie znajdujące się nad samą granicę sowiecką.

Z dalszego dochodzenia policyjnego wynikało, że po odbyciu kary, którą zmniejszona została do 2 lat, w więzieniu piotrkowskim, Tobolski począł działać na terenie łódzkim w K. P. R. P., pełniąc funkcję kierownika dzielnicy stromiejskiej.

Ostatnio był tylko członkiem KPRP i wraz z Siweckim — pseudonim „Heniek“, z którym jako z człowiekiem inteligentnym miał być wysłany do Rosji na kurs agitatorów, na co otrzymali od partii pieniądze.

Fakt ten ustalił przodownik pol. politycznej Kwiatkowski, przytem jeszcze zaznaczył, że słowa wypisane na kartkach służą, jako hasło na granicy sowieckiej.

St. posterunkowy Bolesław Szalkowski znał Siweckiego.

Poznał go w Warszawie w związku z tytułowym, dokąd przybył z komunistą Kaliszewskim, odsiadującym obecnie karę za działalność wywrotową.

Siwecki i Kaliszewski przyjechali wówczas z Łodzi i zamieszkali w niejkiej Podmiejskiej na placu Kazimierza Wielkiego nr. 10. Mieszkanie to było siedzibą członków K. P. R. P.

Dalej Szalkowski stwierdził, że Siwecki był wybitnym działaczem komunistycznym na terenie Łodzi

i jako późniejszy kierownik dzielnicy Górnej utrzymywał stały kontakt z nie dawno skazanym przez sądy okręgowe; Jonasem Tenenbaumem.

Przeciwko Tobolskiemu było również wiele poważnych zarzutów, które niezbicie stwierdziły jego szkodliwą dla państwa działalność.

Sprawa ta rozpatrywana była wczoraj przez łódzki sąd okręgowy pod przewodnictwem sędziego Witkowskiego, w asystencji sędziów Wilkowskiego i Brauna.

Pomimo nieprzyznawanie się do winy obu oskarżonych,

świadkowie udowodnili całkowicie ich winę,

wobec czego po mowie prokuratora obrońcy p. mec. Breitera z Warszawy, sąd wydał wyrok, mocą którego 33-letni Tobolski skazany został na 4 lata ciężkiego więzienia, a 24-letni Siwecki na 2 lata ciężkiego więzienia, obydwaj z pozbawieniem praw stanu.

Dziś, o godz. 8.30 wiecz.

Z powodu 50-letniego jubileuszu istn. teatru byd.
dana będzie
sztuka ludowa w 3-ach akt.
(7 obr. ze śpiew. i tańcami.)

SCALA

CZAROWNICA

A. Goldfadna

— „Czy to te chłopcy wiedzą co o kochaniu?... Przyleci, jak do miski z żarciem najadł się i tyle go widzisz!... i jeszcze myśli, że ważna z niego figura!... Kochanie to kwiatek, a oni na niego z łapami, jak słonie!“

„IWONKA“

JULJUSZ GERMAN.

Ulgowe paszporty zagraniczne będą wydawane osobom, wyjeżdżającym w sprawach handlowych.

W związku z nadesłanym wnioskiem związku izb przemysłowo-handlowych Rzeczypospolitej polskiej do ministerstwa przemysłu i handlu w sprawie zaprowadzenia ulgowych paszportów zagranicznych dla kupców zainteresowanych w handlu zagranicznym, ministerstwo przemysłu i handlu komunikuje, iż wniosek ten został przyjęty życzliwie i w najbliższym czasie stanie się przedmiotem uzgodnienia z innymi resortami.

PRAWO I ŻYCIE.

Za zniesławienie w druku.

W ubiegłym tygodniu stanął przed sądem okręgowym w Łodzi dr. Edmund Weissberg, oskarżony przez p. Stanisława Reichera o zniesławienie w druku i przez jego pełnomocnika adwokata Alfreda Frydęgo o obrazę w druku.

Sąd pod przewodnictwem p. prezesa Kamieńskiego wydał wyrok stazujący dr. Weissberga na 7 dni bezwzględniego aresztu i 100 złotych grzywny.

Chciał prowadzić auto którym miał jechać gen. Rozwadowski.

Awanturował się tak długo, aż dostał 1 i pół roku paki

Oddany pod obserwację psychiatrów plutonowy Sienkiewicz, po powrocie ze szpitala stanął przed sądem, gdyż lekarze orzekli, iż nie jest on kompletnym umiarkowanym, a nienormalnym bywa jedynie po zażyciu różnych narkotyków, gdyż wówczas zgrzyta zębami, zaciska pięści i gotów jest do każdej zbrodni.

Większą awanturę urządził on, gdy nie pozwolono mu prowadzić auta, którym miał jechać generał Rozwadowski, wówczas targnął się na przełożonego i z trudnością osadzono go w areszcie.

Pewnego dnia rozebrał się do naga, porwał karabin i wobec żołnierzy groził oficerom.

Prokurator porucznik Tustanowski, powołując się na orzeczenie świadków, domagał się dla podsądnego surowej kary, czemu znów sprzeciwiał się obrońca porucznik Brycki.

Sąd skazał Sienkiewicza na półtora roku więzienia i degradację. (b)

Najwybitniejsi artyści scen polskich:

Mieczysław Frenkiel,
Józef Węgrzyn,
Wojciech Brydziński,
Stefan Jaracz,
Władysław Grabowski

są partnerami królowej ekranu polskiego

Jadwigi Smosarskiej

w nowym sensacyjnym filmie polskim:

„IWONKA“.

Po długich i ciężkich cierpieniach zmarł dnia 23 b. m.

B. P.

Beno Brauner

przeżywszy lat 25.

Wyprowadzenie drogiej nam zwłok odbędzie się dziś we wtorek dnia 24 listopada o godz. 2 z domu przedpogrzebowego.

Stroskana

RODZINA.

Firma „Stüldt“ w Łodzi

uzyskała nadzór sądowy na przeciąg 3-ch miesięcy.

Duże wrażenie w sferach handlowo-przemysłowych wywołała wiadomość o zgłoszeniu podania o nadzór przez firmę Stüldt, farbiarnię, istniejącą od r. 1879 i znaną ze swej solidności, cenioną i wzbudzającą zaufanie przez długi szereg dziesiątków lat nie tylko w kraju, ale i za granicą.

Poza utartą i stereotypową wzmianką o rekwiizycjach niemieckich i stratach wojennych firma przytacza, że w r. 1919 doznała niepowetowanej szkody z powodu pożaru, który strawił dwupiętrowy budynek fabryczny. Mimo asekuracji suma podniesiona w tow. ubezpieczeniowym naskutek spadku marki okazała się nikłą i bynajmniej nie stanowiła realnego odškodowania za poniesione wskutek ognia straty.

Następnie firma przytacza cały szereg argumentów, które są wymowną ilustracją dzisiejszych stosunków i smutnego stanu rzeczy, argumentów świadczących, że dzisiejszy kryzys i załamanie się gospodarcze zatacza coraz szersze kręgi uderzając rożniaką falą w najtrwalsze mury twierdz wytwórczych, które potrafiły się oprzeć wojennej nawaie i związanym z nią przeciwnościami.

Firma zaznacza, że za farbowanie towarów otrzymuje zapłatę w 2-3 miesięcznych wekslach, co w związku z 30 procentowym spadkiem kursu złotego przyczynia jej ogromne straty. Zmuszona przeto była weksle otrzymywane od klientów dyskontować po wysokiej stopie i

w ten sposób w ciągu 10 miesięcy zapłaciła tytułem procentów dyskontowych 122,829 zł., co stanowi horrendalną sumę nawet dla tak zamożnej firmy.

Nadto firma zapłaciła w ciągu 1 i pół roku 65 tys. zł. podatków, przez co wyżyła się pokąźnych soków żywotnych, będąc zmuszona uszczuplić swój kapitał obrotowy.

Bilans na dzień 1 listopada wykazuje nadwyżkę aktywów nad pasywami w sumie 718,902 zł., a nawet po odtrąceniu z sumy bilansowej w aktywach 807,096 zł. na nieruchomości i ruchomości (maszyny) zaś w pasywach 850,952 zł. na dług hipoteczny i kapitał właściciela firmy aktywa jednak przewyższają pasywa.

Następnie firma zaznacza, że należności jej są zupełnie pewne, gdyż na towarach oddanych do farbowania ma już retentio.

Pozycja wierzycieli wykazuje sumę 108 tys. zł., akcepty — 181 tys. zł., nadto bank spółek niemieckich wziął od wspomnianej firmy w zastaw barwniki, aby umożliwić jej przetrwanie krytycznego czasu, jednak wobec braku płynnego materiału gotówkowego zmuszony był odmówić dalszych kredytów dyskontowych. Fabryka zatrudnia 112 robotników.

Sąd pod przewodnictwem sędziego Daliga postanowił zarządzić nadzór na przeciąg 3 miesięcy, przyczem nadzorcą mianował p. Osvalda Herberga, sędzią kontrolującym sędziego handlowego Józefa Kona.

Firma „L. Brodacz“ w Zgierzu

uzyskała nadzór sądowy na przeciąg 1 miesiąca.

W dniu wczorajszym wydział handlowy sądu okręgowego w Łodzi rozpatrywał podanie firmy „L. Brodacz w Zgierzu“ o zarządzenie nad nią nadzoru sądowego.

Podanie swojej motywuje firma tem, że od roku 1900 prowadzi tkalnię, przedsiębiorstwo, od tego jednak czasu rozpoczynają się niepowodzenia i następuje okres dotkliwych dla firmy strat, a więc znaczne szkody z powodu rekwiizycji okupantów niemieckich oraz strata 1 miliona rubli jako skutek przewrotu rewolucyjnego w Rosji.

Od roku 1918 firma „L. Brodacz“ pracuje na zamówienia min. spr. wojskowych, co jest przyczyną dalszych strat, ponieważ ceny były ustalane w markach polskich, natomiast regulowanie rachunków przewlekło się niejednokrotnie. Gwałtowny spadek marki polskiej w owym okresie czynił zyski firmy iluzorycznymi.

Ostatni okres przesilenia postabilizacyjnego, spadek złotego, dotkliwy zastój szczególnie w branży włókienniczej i ciężące na firmie znaczne zobowiązania wekslowe w dolarach i funtach angielskich zmusiły ją o wystąpienie do sądu z żądaniem zarządzenia nadzoru, co umożliwiłoby porozumienie z wierzycielami i zdobycie odpowiednich zasobów na uregulowanie najpilniejszych zobowiązań.

Bilans firmy przedstawia się w sposób następujący.

Po stracie aktywów:

Budynki i maszyny (płg. szacunku towarzystwa asekuracyjnego) doł. 185,014	
po 5.20	962,072 zł.
dług towarzystwa i hipoteka	80,000 „
wełna i przędza	65,000 „
barwniki, chemikalia i art. techniczne	26,000 „
towary gotowe i surowe	120,000 „
towary gotowe i surowe pod zastaw	140,725 „
papiery wartościowe	5,000 „
samochody, wozy i inwentarz	15,000 „
dłużnicy	45,000 „
co łącznie wynosi	1,298,797 zł.

Po stracie pasywów:

Wierzyciele	613,544 zł.
Elektrownia w Zgierzu	8,600 „
Różne długie otwarte	20,000 „
Zaległe podatki	40,000 „
Kasa chorych	6,500 „
Wierzyciele (zastawione towary)	97,100 „
Akcepty w złotych	36,000 „
Nadwyżka aktywów	477,653 „

Z wierzycieli zagranicznych na poważniejsze kwoty opiewają konta: Centrale Lainiere d'Exportation, Paryż, Clay Ferns i Co., Bradford, Joseph Dern, fils, Verviers, G. i C. Kreglinger, Antwerpja, Bracia Knoop w Bremie, Th. Ambler i Sons Wackefield i cały szereg innych.

Sąd pod przewodnictwem sędziego okręgowego Daliga w asystencji sędziów handlowych Arleta i Józefa Kona, sekretarza apl. sąd. Kalcę, postanowił zarządzić nadzór nad firmą „L. Brodacz“ celem uniknięcia upadłości na przeciąg 1 miesiąca.

Nadzorcą mianowany został p. Juliusz Goldberg, sędzią kontrolującym został sędzia handlowy Dawid Fuks.

TEATR MIEJSKI.

Teatr miejski daje dziś uroczyste przedstawienie dla uczczenia pamięci świeżo zgasłego wielkiego pisarza i obywatela Stefana Żeromskiego. Dana będzie po raz 16-ty znakomita komedia wtórcy „Popiołów“ „Uciekła mi przepióreczka“ w wybornej interpretacji Jadwigi Gzylskiej, Alfreda Szymańskiego i Jerzego Woskowskiego w rolach naczelnych. Przedstawienie „Przepióreczki“ poprzedzone będzie stosownym przemówieniem prezesa syndykatu dziennikarzy łódzkich redaktora Czesława Gumkowskiego.

W piątek 9 premiera sezonu. Będzie nią komedia J. A. Kisielewskiego p. t. „W sieci“ z udziałem artystów warszawskich, pp. Marji Modzelewskiej i Janusza Warneckiego.

TEATR POPULARNY.

Dziś, we wtorek dnia 24 b. m., o godz. 8.15 wiecz. po cenach do połowy niższych od 50 gr. do 1.50 — barwna i pełna humoru krotoczwila ze śpiewami „Ułani Księcia Józefa“ w opracowaniu Mazura.

W przygotowaniu wesola krotoczwila Bissona „Kontroler wagonów sypanych“.

Jutro, t. j. w środę, dnia 25-go b. m. po cenach niższych do połowy od 50 gr. do 1.50 — „Ułani Księcia Józefa“.

W czwartek, dnia 26-go b. m. ceny również niższe. — Kasa czynna codziennie od 12—3 i 5—10 wiecz.

TEATR „SCALA“

Dziś we wtorek, 24 b. m. godz. 8.30 wiecz. po raz ostatni efektowna sztuka ludowa A. Goldfadena „Czarownica“ ze śpiewami, ilustracją muzyczną i baletem.

Jutro po raz ostatni w tym sezonie po cenach niższych „Współczesne dziewczęta“ oraz „Na ulicy Aleksandryjskiej“ komedia życia łódzkiego ze śpiewami i tańcami.

NAUCZYCIELSTWO W HOLDZIE ŻEROMSKIEMU.

Na zebraniu zarządów okręgu i oddziału związku zaw. nauczycielstwa polskich szkół średnich w Łodzi w dniu 22 listopada r. b. postanowiono urządzić uroczystą akademię ku czci poety „Ludzi Bezdomnych“, nestora pisarzy Polski współczesnej i wychowawcy pokoleń Narodu — s. p. Stefana Żeromskiego, wyznaczając termin akademii na dzień 5—10 grudnia r. b.

ODCZYT PROF. WL. GACKIEGO.

Zapowiedziany odczyt prof. Władysława Gackiego na temat „Pod pręgierzem satyry“, „Wesele“ St. Wyspiańskiego i „Uciekła mi przepióreczka w proso“ St. Żeromskiego odbędzie się dn. 4.12 o godz. 8 i pół wiecz. w sali Filharmonii.

Dyrekcja miejskiej galerii sztuki, chcąc przyczynić się do pogłębienia poznania twórczości s. p. Stefana Żeromskiego, urządziła w najbliższą niedzielę odczyt profesora B. Cyprasa, zaś dnia 3-go grudnia r. b. — odczyt znakomitego krytyka Jana Lorentowicza „O Przedwiośni“, który nie mógł się odbyć z powodu choroby prelegenta.

W bieżący czwartek, dnia 26 b. m. odbędzie się odczyt Juliusza Kaden-Bandrowskiego p. t. „Dlaczego piszę dla dzieci“. Prelegent powrócił obecnie z Górnej Śląska, gdzie w celu poznania życia robotniczego, pracował w kopalniach.

Nową erę w kinematografii polskiej

rozpoczyna sensacyjny film polski

„IWONKA“.

Dziś
Sensacyjna Premiera

Dziś
Sensacyjna Premiera

W PODZIEMIACH GRZECHU i MIŁOŚCI

(„SIX DAYS“)

Wielki dramat erotyczny w 10-ciu aktach podług słynnej powieści
Elinor Glyn „6 dni miłosnych“.

Wstrząsająca tragedia ludzi żywcem zagrzebanych.— Rywalizacja i namiętna miłość ojca i syna
do jednej kobiety. — Oryginalne zdjęcia Opery paryskiej, widoki Reims ze słynną Katedrą.

W ROLACH GŁÓWNYCH:

przepiękna i genialna kinoartystka doby obecnej

Corinna GRIFFITH
Frank MAYO

oraz znakomity

Ceny miejsc na pierwszy seans niższe.

Sala dobrze ogrzana.

Początek seansów o godz. 5-ej po poł., w soboty i niedziele o 3-ej, ostatni seans o 10-ej.

Passe-partout oraz bilety ulgowe dziś nieważne!

Obraz własn. B. K. Collegia w Warszawie.

Istnienie kinematografów zagrożone!

Jedyną drogą do ocalenia przedsiębiorstw kinematograficznych jest obniżenie podatku widowiskowego.

W dniu dzisiejszym zbiera się komi-
sja skarbowa rady miejskiej, na której
ma być rozważana sprawa podatku ki-
nematograficznego. Ze sfer kinemato-
graficznych otrzymaliśmy uwagi, które
w pełni lustrują całą groźbę położenia. —
Obecnie podatek widowiskowy nosi cha-
rakter podatku majątkowego, niszcząco-
go substancję podatnika.
Jak słyszymy wiele kinematografów
stoi wobec groźby bankructwa, którego
przyczyną jest niestosunkowo wysoki
podatek, pobierany przy zmniejszonych
wpływach, a niezmiennych kosztach
eksploatacji.

Przedsiębiorstwa kinematograficzne
w Łodzi przeżywają najwyższy kryzys.
Złożyły się na to dwie główne przyczy-
ny:

- 1) spadek frekwencji wskutek przesi-
lenia gospodarczego
- 2) nadmierna wysokość podatku od
widowisk.

O ile jeszcze w roku ubiegłym kine-
matografy mogły pracować bez zarobku
lub ze stosunkowo nieznaczniemi deficy-
tami, to w roku bieżącym położenie u-
legło radykalnemu pogorszeniu. Mimo
obniżenia cen nastąpił również spadek
frekwencji.

Następujące cyfry zaczerpnięte z jed-
nego z największych kin w Łodzi ilu-
strują położenie.

W okresie od 21 IX do 20 XI 1924 r.

Całkowity wpływ kasowy	153,457.80
Łącznie z podatkiem	2.29
Przeciętna cena biletu	66,879

21/IX do 20/XI, kiedy przeciętna dzienna
wynosiła zł. 2.580.—.

Tymczasem w tym samym okresie
roku bieżącego przeciętna dzienna wy-
nosiła zł. 1.700.—. Na podstawie tego
łatwo obliczyć deficyty.

Zmusiły one kinematografy do obniże-
nia płac orkiestrze o 18 proc., służbie
o 30 proc. i administracji o 20 proc.

Wszyscy pracownicy zgodzili się na
obniżkę w zrozumieniu ciężkiej sytuacji.
Tem niemniej tego rodzaju oszczędności
nie mogą dać poważniejszych wyników.

Nie można również zmniejszyć wy-
datków na filmy, gdyż doświadczenie
wykazało, iż film tańszy wystawiony
w pierwszorzędnym kinie obniża w spo-
sób gwałtowny frekwencję.

Jedyną drogą do ocalenia przedsię-
biorstw kinematograficznych jest obni-
żenie podatku widowiskowego. Utrzy-
manie go w dotychczasowej wysokości
byłoby możliwe przy wielkich obrotach.
Z chwilą zmniejszenia się ich, musi być
podatek obniżony, o ile miasto nie chce
zniszczyć swych źródeł dochodu.

Tymczasem projekt magistratu nie u-
względnia żadnego z wyżej wymienio-
nych czynników mających decydujący
wpływ na rentowność przedsiębiorstw
kinematograficznych.

Obniżenie podatku z 75 proc. do 60
proc. nie zmieni katastrofalnego stanu,
skoro z przedstawionej kalkulacji wyni-

ka, iż podatek winien być zmniejszony
do połowy, t. j. do 35 proc., aby w obec-
nych warunkach wielkie kinematografy
mogły pracować bez zysków, ale i bez
strat.

Projekt magistratu chce ograniczyć
minimalną ulgę, t. j. 60 proc. zamiast
75 proc. jedynie do filmów o wybitnej
wartości artystycznej.

Przeciwko temu należy się jaknajka-
tegoryczniej zastrzec, gdyż w praktyce
może na tem tle rozwinąć się szkodliwa
dowolność.

W rozstrzygnięciu racjonalnego roz-
wiązania kwestji podatku widowisko-
wego nie można pominąć sytuacji finan-
sowej miasta.

Dla miasta ważnem źródłem dochodu
jest podatek kinematograficzny. Pomy-
ślany był jako podatek obrotowy, a stał
się stałą daniną majątkową, tembardziej
dotkliwą, im więcej zmniejsza się frek-
wencja.

Sanacja stosunków może być prze-
prowadzona:

- 1) przez obniżenie podatku do norm
racjonalnych (w Holandji i Czechosło-
wacji wynosi 20 proc., w Niemczech
zima — 15 proc., latem 10 proc.; na Wę-
grzech 10—12 proc., w Belgji 8 proc.,
w Turcji 5 proc., w Anglii podatku wo-
góle niema;
- 2) przez obniżenie cen biletów.

To ostatnie jest w prostej linii zależ-
ne od wysokości podatku. Im wyższy
podatek, tem wyższe muszą być ceny,
aby osiągnąć obrót, zapewniający po-
krycie dziennych kosztów eksploatacji.

W powyższym zestawieniu wynika, iż:

- Ceny spadły o 17,1 proc.
- Frekwencja spadła o 18,6 proc.
- Wpływy kasy obniżyły się o 33,4 proc.

Za cenę znacznego obniżenia biletów
starano się utrzymać frekwencję. Wiek-
szy spadek wpływów kasowych (33,4
proc.), aniżeli zmniejszenia się frekwen-
cji (18,6 proc.) świadczy o tem, iż pu-
bliczność naskutek ogólnego zubożenia
chłonila przede wszystkim na tańsze
miejsca.

Jasne jest dlaczego w tych warun-
kach deficyty musiały wzrosnąć niepo-
miernie. Bowiem konstrukcja podatku
widowiskowego jest oparta wyłącznie
na obrocie, bez uwzględnienia granicy
obrotu, koniecznego do osiągnięcia, ce-
lem pokrycia kosztów eksploatacji.

W obecnych warunkach kalkulacja
wielkiego kinematografu, około 800
miejsc, przedstawia się następująco:

Z ogólnego obrotu, który przyjmie-
my równy 100 należy odliczyć:

- 42 proc. podatku widowiskowego
w wysokości 75 proc. od zasadniczej ce-
ny biletu (cena zasadnicza biletu 100 plus
75 procent — cena ostateczna 175;
75 procent się 42,86 proc. od 175);
- 1,3 proc. obrotowy, t. j. 2,5 proc. od
obrotu po odejęciu podatku;
- 3 proc. komorne;
- Razem 47 proc.

Stale wydatki bez względu na wpływ
dzienny wynoszą:

Orkiestra	zł. 180.—
Służba	60.—
Administracja	100.—
Reklama	150.—
Siła i światło	50.—
Opał	30.—
Drobne wydatki	30.—

zł. 600.—

Dzienne minimalne koszta
filmu 700.—

(Przy wybitnych obrazach
dochodzą do zł. 1000.

Razem zł. 1300.—

Wynika z powyższego, iż wielkie ki-
nematografy w Łodzi, jak Casino, Luna
zł. 2.450.— obrotu dziennego, aby mogły
pracować bez deficytu.

Ten stan rzeczy osiągnięto w dwóch
miesiącach ubiegłego roku w okresie od

Upadłość „Jarmarku Łódzkiego“
ogłosił wydział handlowy sądu okręgowego w Łodzi

W dniu wczorajszym sąd okręgowy
w wydziale handlowym pod przewodni-
ctwem sędziego Daliga rozpatrywał po-
danie adw. Kijawskiego, który w imie-
niu firmy „Sp. akc. chrześcijański dom
handlowo - przemysłowy Bracia Jago-
da i S-ka, „Jarmark Łódzki“ wnosł o
ogłoszenie upadłości wspomnianej fir-
mie.

Swój krytyczny stan finansowy mo-
tywuje firma tem, iż ogólny kryzys e-
konomiczny podciął również byt „Jar-
marku Łódzkiego“ w ten sposób, że fir-
ma nie może wywiązać się ze swych zo-
bowiązań i przy deficycie 89,054 złotych
zmuszona została zawiesić wypłaty.

Na dowód firma załączyła do spra-
wy wyciąg akceptów własnych, stan
rachunków dostawców i odbiorców, z
których wynika, że firma posiada wek-
sli protestowanych na sumę 5,861 zł.
portfel wekslowy przedstawia sumę
8,895 zł., akcepty własne sięgają 110
tysięcy złotych.

Kapitał firmy wynosi 79 tys. zł.

Charakterystycznym jest, że zobo-
wiązania wekslowe firmy powyższej za
wartość ta głównie w 867 wekslach drob-
nych po 100 — 200 złotych, przyczem

najwyższe sumy wekslowe wynoszą 500
złotych.

Z otwartych rachunków firma win-
na jedynie 56 tys. zł.

Pozatem pełnomocnik firmy wskazu-
je, że lichwiarskie procenty płacone
przy dyskontowaniu weksli zniszczyły
kapitał obrotowy spółki, uniemożliwia-
jąc jej zaciąganie dalszych zobowiązań,
a co zatem idzie przeprowadzenia tran-
zakcji zakupu.

Firma nie może również zrealizować
swego towaru na składzie, ponieważ
posiada jedynie wybór gatunków nieze-
sonowanych.

Wszystkie te okoliczności spowodo-
wały wstrzymanie wypłat, przyczem w
upadłości tej głównie zainteresowane
sa Schlosserowska manufaktura, Schwei-
kert, Leonardh, Treszczański i Gilks-
man oraz B-cia Jabłkowski na mniej-
leń więcej poważne sumy.

W wyniku sąd postanowił ogłosić
upadłość firmie „Jarmark Łódzki“, przy-
czem termin otwarcia upadłości został
ustalony na dzień 20 listopada b. r.

Sędzią komisarzem mianowany p.
Zygmunt Fiedler, kuratorem masy zo-
stał adv. Opaliwski.

Zakupy sowieckie w Łodzi.

W sobotę, jakoteż i w dniu wczoraj-
szym w dalszym ciągu prowadzone
były pertraktacje w firmach przemysło-
wych z bawiącymi w Łodzi przedsta-
wicielami sowiektów.

Poza firmami Scheibler i Ejtingon
wszczęte zostały przez „Centrosoujuz“
rozkowania z Akc. Tow. B. Freudenberg
z firmy Babud i Stoloroff. W związku
z powyższem można przewidzieć, że
rozmiar dotychczasowej transakcji zo-
stał znacznie zwiększony, tembar-
dziej, że pertraktacje z „Centrosoujuzem“
które nie wróżyły powodzenia, w wy-
niku ostatnich rozmów bezwzględnie do-
prowadzą do dość znacznych zakupów.

W firmie Scheibler „Centrosoujuz“ za-
kupi prawdopodobnie na sumę 150 tys.
dolarów, aś u Babuda za 100 tysięcy.

— „Dlaczego to jest tak urządzo-
ne, że gdy coś cudnie jasnego się
rozbiysło, zaraz przykrość się wali
za przykrością?... Jakgdyby jakiś
ogromny duch, który do wszystkiego
musi się mieszać, o szczęście lu-
dzi był bardzo zazdrosny!“

„IWONKA“
JULJUSZ GERMAN.

Dolar w Łodzi.

Na rynku pieniężnym w Łodzi w dniu
wczorajszym kurs dolara wynosił w pla-
ceni 6,88, zaś w żądaniu 6,92.

Pod wpływem wiadomości z Katowic
i Warszawy w przeciągu całego dnia
kształtowała się mocna tendencja, Mate-
riał dolarowy odpowiadaj w zupełności
zapotrzebowaniu. Transakcji dokonywa-
no w niewielkich rozmiarach.

GOTÓWKA.
Dolary 6.80

CZEKI.

Belgja	31.11
Holandja	274.80
Londyn	33.10
Nowy Jork jak gotówka	
Paryż	26.80
Praga	20.24 i pół
Szwajcaria	131.68
Wiedeń	96.25
Włochy	27.56 i pół
Sztokholm	182.80

PAPIERY PAŃSTW. I LISTY ZAST.

Pożyczka dolarowa 65.75, 66.—
w złotych 447.10, 448.80

Pożyczka konwersyjna 43.50

4 i pół proc. listy ziemskie: 15, 14.90

4 proc. listy zast. ziemskie: 13.25

5 proc. obl. Tow. Kred. m. Warszawy
przedwojenne złotowe: 24.85, 25.

AKCJE.

Dyskontowy 4.85

Zachodni 1.25

Zarobkowy 4.—

Elektryczność 0.90

Siła i Światło 0.18

Chodorów 5.10 5.20 5.10

Częstocice 0.85

Gosławice 1.30

Węgiel 1.18 1.19 1.18

Cegielski 0.20

Lilpop 0.47 0.46

Modrzejów 2.20 2.10 2.15

Norblin 0.67

Ostrowieckie 3.75

Parowozy 0.24

Rudzki 0.70 0.68

Starachowice 0.95

Ursus 0.50

Zieleniewski 8.75

Zyrardów 6.25 6.15

Borkowski 0.58

Sprytus 1.75

Kto nie płaci?

Biuro ochrony kredytu przy stowa-
rzyszeniu kupców m. Łodzi (Piotrkow-
ska 73) zawiadamia nas o zawieszeniu
wypłat zobowiązań wekslowych przez
następujące firmy:

W Krakowie: Szymon Fajler (w spra-
wie tej wdrożono postępowanie ugodo-
we).

We Lwowie: Szeln i Feder, Joel Sza-
piro.

— „W każdym kochaniu powinno
być coś takiego, czego trzeba się
trochę bać... Inaczej — nic nie
warte...“

„IWONKA“
JULJUSZ GERMAN.

2 pokoje bez mebli

dla lekarza lub adwokata
z wygodami, słoneczne o 2-ch oknach do wynaj-
ęcia od 1.-XII b. r.

Piotrkowska 124. m. 32.

Przychodnia „SALUS” Przychodnia LECZNICA LEKARZY SPECJALISTÓW I GABINET LEK.-DENTYSTYCZNY

ul. Główna 41.

Czynna jest codziennie od 9-ej rano do 8-ej wieczór,
w niedzielę od 9-ej rano do 2-ej po poł.

Dr. Goldryng	Choroby wewnętrzne	11-12 3-5
Dr. Landkof	Choroby wewnętrzne	1-2 5-7
Dr. Dynenson	Choroby dzieci	11-12 4 1/2, 6
Dr. Z. Rakowski	Chor. uszu, nosa i gardła	11-12
Dr. Wajs	Choroby chirurgiczne	1-2 6 1/2, 7 1/2
Dr. Smerłowski	Choroby kobiece i akuszerja	2 1/2, 3 1/2, 5 1/2, 6 1/2, niedz. 12
Dr. Silberstrom	Chor. skórne, wener. i moczopłciowe	1 1/2, 3-7
Dr. Goldberg	Choroby oczu	10 1/2-12 1/2
Lek.-dent. Landkofowa	Choroby zębów	9 1/2-12 4-7
„ „ Goldberg Stan	i jamy ustnej	1-2 7-8

Opatrunki i operacje. Zastrzykiwania, szczepienie ospy
Wszelkie analizy (mocz, płwociny, krwi i t. d.)
Prześwietlania i zdjęcia rentgenowskie, Kurs dla jak-
łów, Zęby sztuczne, korony złote, mostki i platynowe itd.
Pomoc akuszerijna. Poradnia dla matek, Wizyty na mieście

Niniejszym zawiadamiam Sz. P. P., iż
od dnia 24-go listopada pracuję w firmie
**R. Schielke zakład fryzjerski w
Grand Hotelu**

Z poważaniem

Adam Gruszecki.

OGŁOSZENIE.

Syndyk tymczasowy upadłości „A. Sz. Frenkiel”
w Łodzi wywła na zasadzie art. 502 K. H. wierzytel-
ności i rmy, aby w przeciągu 40 dni, licząc od dnia
pojawienia się niniejszego ogłoszenia w Dzienniku Urzęd-
owym Województwa Łódzkiego, stawili się osobiście
lub przez pełnomocników przed syndykiem upadłości,
adwokatem Wilhelmem Hofmolem w kancelarii jego
w Łodzi, Piotrkowska 19 w godzinach od 5 — 6 popoł.
celem złożenia oświadczenia z jakiego tytułu i w jakiej
sumie są wierzytelcami upadłej firmy oraz celem zło-
żenia syndykowi lub w kancelarii Wydziału Handlowego
Sądu Okręgowego w Łodzi, Pańska 115 tytułów swych
wierzytelności.

Sprawdzenie wierzytelności nastąpi w obecności
Pana Sędziego Komisarza dnia 12 stycznia 1926 o godz.
12-ej w kancelarii Sądu Okręgowego w Łodzi pokój
Nr. 67.

Syndyk tymczasowy Adwokat Wilhelm Hofmole

Ważne dla elektrotechników i ruchliwych kupców!

Poszukujemy dla epokowego wynalazku patent Nr. 96355 elektromagnetyczny aparat sygnałowy na odległość, stanowiący nieprzezwyciężone zabezpieczenie od kradzieży włamań, — posiadającego talenty organizacyjne.

Generalnego przedstawiciela na Polskę.

Poważni zdecydowani refleksanci, którzy na cel przejęcia składu posiadają kapitał w gotówce wysokości 400 dolarów proszeni są o osobiste przybycie we wtorek od 9-ej rano do 5-ej po południu do dyr. Urbacha „Grand Hotel” pokój nr. 223. 018

Świeczki gwiazdkowe (zimny ogień)

LUX

posiada na składzie

Perfumeria „Kosmos”

Łódź, Piotrkowska 60.

Telefon 15-22 73-3

Ważne dla szkół.

Zeszyty milimetrowe

i papier milimetrowy

— poleca —

— fabryka zeszytów —

A. J. OSTROWSKI, Łódź

PIOTRKOWSKA 55. 852

Tanie, bo w prywatnym mieszkaniu

wszelkiego rodzaju w surowym i gotowym stanie

FUTRA I. Opatowski Nowomiejska 27

Samochód sześciuosobowy torpedo

sprzedam lub zamienię na czteroosobowy ewentualnie Forda.

Ruda Pabjanicka ul. Stara-Rudzka nr. 1.

Heliwig, dom Siemens.

958-2

Ruda Pabjanicka ul. Stara-Rudzka nr. 1.

Heliwig, dom Siemens.

958-2

Ruda Pabjanicka ul. Stara-Rudzka nr. 1.

Heliwig, dom Siemens.

958-2

Ruda Pabjanicka ul. Stara-Rudzka nr. 1.

Heliwig, dom Siemens.

958-2

Ruda Pabjanicka ul. Stara-Rudzka nr. 1.

Heliwig, dom Siemens.

958-2

Ruda Pabjanicka ul. Stara-Rudzka nr. 1.

Heliwig, dom Siemens.

958-2

Ruda Pabjanicka ul. Stara-Rudzka nr. 1.

Heliwig, dom Siemens.

958-2

Ruda Pabjanicka ul. Stara-Rudzka nr. 1.

Heliwig, dom Siemens.

958-2

Dyrekcja Koncertów: Alfred Strauch.

SALA FILHARMONJI.

Sobota,

dnia 28 listopada 1925 roku

o godzinie 8.30 wieczorem.

4-ty Koncert z cyklu „MISTRZOWSKICH KONCERTÓW”

WYKONAWCA PROGRAMU:

ARTUR

RUBINSTEIN

Genialny pianista wirtuoz.
PROGRAM: Beethoven: Sonata F-moll op. 57 Appassionata. Brahms: Intermezzo capriccioso. Brahms: Rapsodia op. 119. Ravel: Alborada del Gracioso. Ravel: La Valse de Cloches. Busoni: „Tarantola Frauentänzer”. Igor Strawiński: Petruszka (Kompozycja poświęcona Arturowi Rubinsteinowi). Chopin: Barcarolla. Chopin: 2 etudy Liszt: Liebestraum. Liszt: Rapsodia węgierska 12-ta.

Bilety już nabywać można w kasie Filharmonji codziennie od godz. 10 i pół — 1 i pół i od godz. 3 i pół do 7-ej wiecz.

ANALIZY WĘGLA

Wykonywa Zakład Badawczy przy Państwowej Szkole Włókenni'czej

ul. PAŃSKA 115.

893-2

Gwiazdkowe „LUX”

zimny ogień firmy „Mulum”

bezdymne, bezpieczne, bezwonne.

Generalne przedstawicielstwo na województwo Łódzkie

N. Herberg, Łódź

PIOTRKOWSKA 62,

tel. 148.

MEBLE

poleca w wielkim wyborze na najdogodniejszych warunkach

M. FLAKOWICZ 737

Piotrkowska Nr. 145, (w podwórzu)

Na raty! Za gotówkę.

Ważne dla Pań!

Łatwa metoda naucza w przeciągu miesiąca kroju i szycia. Również nauczam bielizniarstwa. System paryski. Zajęcia tylko od 3—5 p. p. (Benedyk 6 Sierpnia 32, front, II piętro,

Do odstąpienia

Skład Papieru

S. Z. Orbacha

Piotrkowska 33.

4-5 pokojowe

mieszkanie

frontowe z nowoczesnym

wykończeniem

poszukiwane.

Zgłoszenia do Administracji „Republik”

sub „J. K.” 019-2

SUKNIE

popołudniowe i wieczorowe wykonywa podług ostatnich modeli paryskich

Pracownia E. ZARŁOCKIEJ

ul. Zamkowa 17, m. 29

Lokal — na — Garaż

mogący pomieścić 10 samochodów

i warznięt reperacyjny we wł. posesji

do wynajęcia.

Ewentualnie mogą przystąpić do spółki

Oferty sub „W. S. 15” do admistr

PROSZEK OD BÓLU GŁOWY

DLA

DOROSŁYCH

smak fabr.

KOWALSKINA

LABOR. CHEM.-FARMAC.

AP. KOWALSKI

W WARSZAWIE

Pończochy jedwabne

inne, suknie trójkątne i t. p.

przyjmule do reperacji.

ul. 6-go sierpnia 76, III piętro

Tanie, bo w prywatnym mieszk

Dr. med. BRAUN

Poludniowa Nr. 23

telef. 40-26

Specjalista chorób skórnych wener. i moczopłciowych

Leczenie światłem (Lampa kwarcowa)

Przyjmuje od 8 do 9.30

od 4 i pół do 8 w.

Dr. med. L. Prybucki

Choroby skórne wener. i moczopłciowe

Leczenie światłem i kwarcem

Lampa kwarcowa

Przyjmuje od 8 do 9.30

od 4 i pół do 8 w.

Dr. med. Ludwik FALK

Choroby skórne wener. i moczopłciowe

Leczenie światłem i kwarcem

Lampa kwarcowa

Przyjmuje od 8 do 9.30

od 4 i pół do 8 w.

Dr. med. MARJA LEWINSONOWA

Choroby skórne wener. i moczopłciowe

Leczenie światłem i kwarcem

Lampa kwarcowa

Przyjmuje od 8 do 9.30

od 4 i pół do 8 w.

Dr. med. S. KANTOR

Specjalista chorób skórnych wener. i moczopłciowych

Leczenie światłem i kwarcem

Lampa kwarcowa

Przyjmuje od 8 do 9.30

od 4 i pół do 8 w.

Dr. med. S. KANTOR

Specjalista chorób skórnych wener. i moczopłciowych

Leczenie światłem i kwarcem

Lampa kwarcowa

Przyjmuje od 8 do 9.30

od 4 i pół do 8 w.

Ogłoszenia drobne.

Kupno

sprzedaż

AMOCUDY do

rozkładu e y

Forda, Zarobek go

długoży pokazny

i niezawodny praw

wie jedyny w o

becnych ciężki h

czasa h ma się ku

piąć na własność

na ohece chłody

i na z me samochód

dorozkę landolete

kumb nową Ford

da. Tam są rów

niezł nabycia pa

tentowane nasadki

landolete do

zdejmowania do sa

mochodów wszelk

ich typów. Liczn

iki Arzo i Taxag

„Huzot” sp. z ogr

da, Warszawa. Al

Jeżozłimskie 23

Telefon 269 96.

Adres telegraficzny

JA OT, Warszawa

2205

BURTOWA sprze

dzą maszyn do

szycia Ceny i brzo

ne Nauka haftu, Pe

ta Pomorski, Potr

kowska 69 w pod

wórzu 523-10

MŁD paoka d se

rowy kuracyjny

prawdziwy bez do

mieszek pod gwa

racją z własnej

największej gal pa

sietki 5 kg, puszk

11 zł, wysła ran

ko Eugeniusz, Bi

liński w Zbrazu

Do sprzedania mł

de psy szpice

czyste rasy biały

Pomorska 1, Pi

wiarna. 936

OKAZYJNIE do

sprzedania hotel

dystyktyczny, kryj

białą siorą, rękaw

ze stołeczkim oraz

ręczne narzędzia

dentyktyczne wszy

stko prawie nowe

Adr: Anrzejka 43

m. 12 u p. Goldma

od 6-1. 850-3

Poszukuje się ma

szyny do leczenia

„runsviga”, uży

wanej, w dobrym

ustanie, Łask, ofe

ty złożyć do admin

sub. H. H. 023

Klep w centrum

m miasta ładnie u

rządzony sprzeda

Mieszkanie do u

mowy Władysław

Anrzejka 28, St.

Jach. 050-1

Samochód „Tatra

s sprzedam 1 ka

n a sztuczna Piotr

kowska 92. 040

Lokale

DUZY pokój fron

towy umeblowa

ny przy rodzinie

dla 1-2 panów do

wynajęcia. Karola

Nr. 18 m. 5 od 8 w

Do wynajęcia ume

blowany pokój z

oddzielnym wej

ściem Główna 46

Lewa ofiyna. II p.

m. 30. 946-2

Umeblowane 1-2 po

koje do wynaje

cia przy rodzinie.

Nawrot 8 m. 3. 028

Do wynajęcia 1 lub

2 pokoje w 6-6

mieszku I piętro

front, telefon, ła

zienka. Oferty, O

sobne wejście. 052

Warszawa Pomie

czenie z utrzy

maniem u nauczy

cieli dla kształc

cei się Wiadomo

ści 96, m. 5

038-8

Komitowo ume

blowany pokój

z oddzielnym wej

ściem używalności

łazienki Cegielnia

na 70, m. 4, dom

Wyrklego. 045

Pokój dla poledy

czej osoby do

wynajęcia 2-4 p.n.

Andrzej 35 miesz

kanie 8. 982-2

Pokój umeblowa

ny do wynajęcia.

Radwańska 7, m. 10